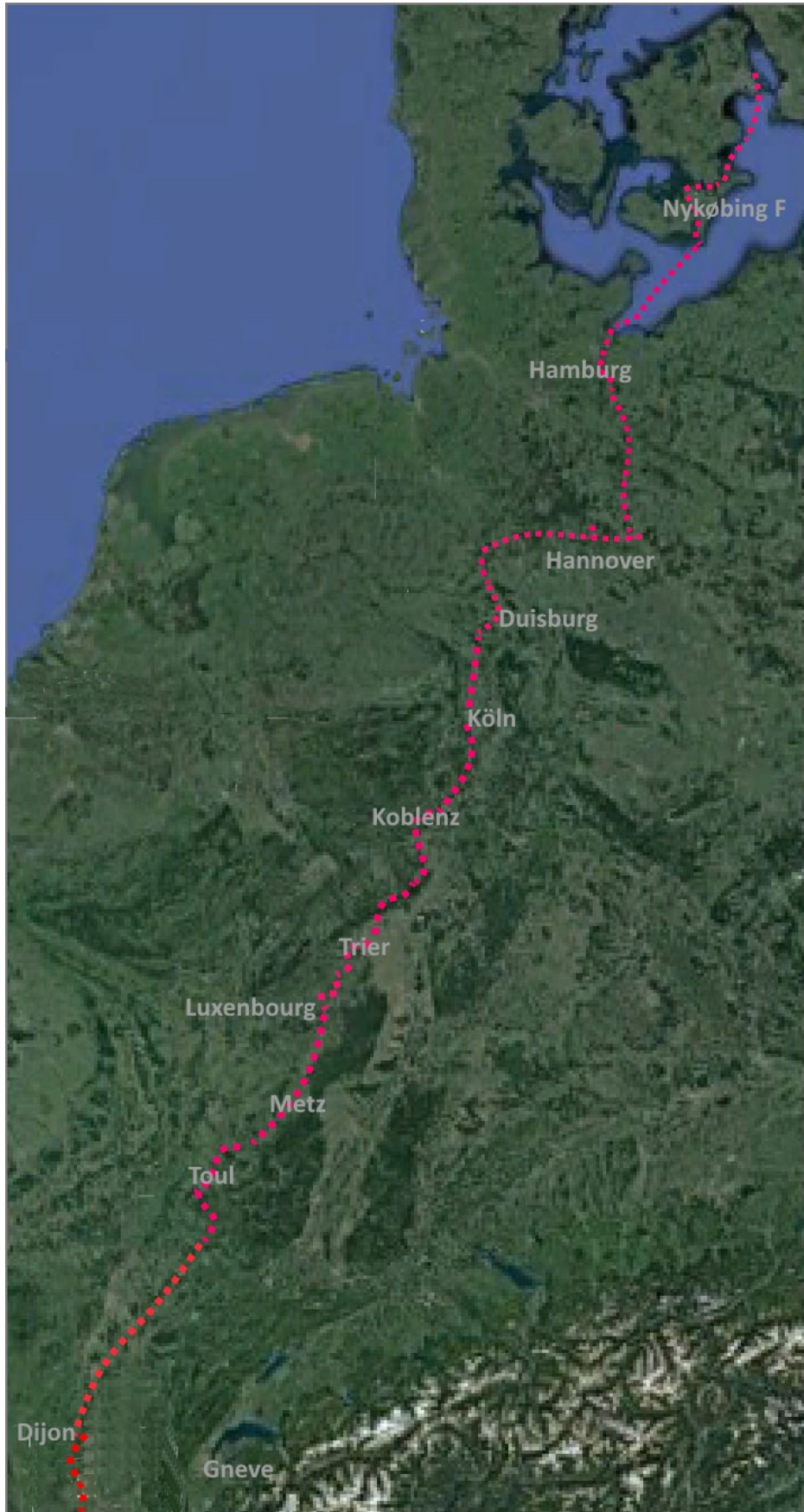

Rie's Dagbog 2019

Fra Burgogne til København

Ries dagbog

Forår 2019:

Sant-Jean-de-Losne til Sundkrogen

Tirsdag den 9. april

Afgang fra Grenågade 5 klokken fem minutter i seks og var fremme på vores Hotel Claret i Bercy klokken elleve. Vores værelse var ikke klart, så vi kiggede på kortet og gik en tur i den nærliggende Park Bercy. Ud over, at den ligger i nærheden af vores hotel, så ligger der en kæmpe arena i nærheden, så her var mulighed for at dyrke flere sportsgrene, der var liv og glade dage. Fandt et sted lokalt og spise frokost og fik nogle meget lækre andebryster med ingefær og honning... tror vi vil spise her igen senere. Tilbage til hotellet, hvor vi blev indkvarteret og tog os en tiltrængt eftermiddagslur. Det var meget svært at komme på højkant igen, men det lykkedes dog. Tog til en metro til Madeleine, så kirken og gik til Place de la Concorde. Kiggede op ad Champs Elysé, og slentrede gennem Tuilleriesne op til Louvre. Så havde vi gjort to parker i dag og var ret tilfredse med os selv og tog tilbage til Bercy for at spise aftensmad. Fandt et sted, hvor vi fik en salat, hvorefter vi faldt om på puden.

Nedgangene til Metrostationerne er bare så smukke

Onsdag den 10. april

Havde hjemmefra købt billetter til en udstilling om Tout Anch Amons skatte i Grand Halle de la Vilette og skulle være der klokken tolv. Måtte køre næsten en time i metroen. La Vilette er der hvor Paris' kødby og fødevaremarked var i gamle dage. Det er nu et moderne park- og

sportsområde med mange udstillingshaller. Masser af mennesker på udstillingen, og der er udstillet en masse ting, der ikke har været udstillet før udenfor Ægypten. Jeg glædede mig til at se den store guldmaske, fra Tout Anch Amons grav. Den så jeg, da jeg var i Paris i 1967. Kunne ikke finde den, løb udstillingen igennem flere gange, men nej! Spurgte de unge piger der passede på udstillingen! De vidste ikke noget! Fandt endelig en, der vidste, at den ikke er udstillet.... øhhh. Blev jeg skuffet? nej men måske lidt snydt. Nå, men udstillingen er flot, men godt, at vi ikke var taget til Paris for udstillingens skyld.

Tilbage til Bercy og gik på film-museet, der ligger næsten lige ved siden af vores hotel. Det er tegnet af Frank Gehry (ham med Guggenheim Bilbao som vi besøgte i 2010), og faldt fint ind i omgivelserne; er slet ikke så outreret som nogle af de øvrige bygninger vi har set, der er designet af ham. Så vi spiste aftensmad, hvor vi spiste frokost i går og kastede os ud i et oksekødsorgie af dimensioner. En Côte du Beuf på 1200 gram med bernaïse (klima-svineri vil nogen sige, men de smagte f...me godt).

En af de fantastiske små figurer, der blev fundet i graven

Torsdag den 11. april

Egentlig synes vi, at vi er ret gode til at finde rundt i det parisiske metro- og togsystem.... indtil vi så toget til Versailles køre fra den modsatte perron..... (sporskifte få minutter før afgang og vi havde ikke kigget kontinueret på de elektroniske skilte); det var så lige 25 minutters ventetid. Men som alle andre ældre

Eifeltårnet på afstand

turister var vi i rigtig god tid! Mens vi ventede kom vi i snak med nogle Armenere, de var meget snakkesaglige og vi nåede at få en del af deres livshistorie: efterkommere af flygtninge fra den tyrkiske forfølgelse (folkedrab?) på de lokale armenere og nu boende i Bulgarien. Det foregik på engelsk og tysk. En Colombianer kom vi også i snak med, da han gjorde os opmærksom på at toget også denne gang kom til en anden perron end der var annonceret! I toget snakkede vi med en englænder der rejste med sin franske kone og søn.... Brexit blev nævnt... han var ikke glad for situationen.

For at undgå ventetid, så havde vi købt billetter til Versailles på forhånd; og gud ske tak og lov for det. Der var en flere hundrede meter lang kø, som vi kom udenom. Inde i slottet gik man i det der var værre end gåsegang. Der var rigtig mange gæster. Det umiddelbare indtryk af Versailles var, at her havde der levet en familie som havde beriget sig, og slet ikke skammede sig over at vise det frem,... At den franske revolution fulgte efter et kongedømme, der udviste en sådan ekstravagance er egentlig ikke underligt.

Parken omkring Versailles er enorm. En landsby blev nedlagt, så kongen kunne på plads til sine haveanlæg. Stens knæ har det meget bedre, men vi havde ikke lyst til at udfordre skæbnen, så vi hyrede en golfbil i en time: "Versailles by golf car". Tøffede ned til lille- og store Trianon fik set store dele af parken, men slet ikke det hele, virkelig et imponerende anlæg. Inden vi tog tilbage spiste vi frokost i Versailles, på (som Sten siger en gynæ[ø]kologisk restaurant; det

går forhåbentlig lige op med hvad vi spiste af oksekød i går?

Aftensmaden spiste vi (igen) på La Terrasse Bercy, nu vores stam-restaurant i Bercy, SÅ god mad! (redaktionel tilføjelse: jeg fik en risotto med Croquille Saint Jaques, hummer sauce og permesan, noget af det bedste jeg længe har smagt... og så et glas Leffe Blonde dertil). Derefter hjem og pakke. Der er noget lettere at pakke, når man ikke skal flyve og tænke på væsker, vægt og meget andet.

Fredag den 12. april

Stille og rolig morgen, hvor vi bare skulle bringe os selv til Gare de Lyon. Det er kun en station med metroen. Var der selvfølgelig i god tid og fandt vores pladser i toget. Sten har brugt noget tid på at oversætte sin seneste artikel i Bådmagasinet til engelsk, han havde fået en mail fra Southerly klubben at de manglede stof til årets udgivelse. Den blev så færdig i morges, så jeg læste korrektur på den i toget. Den er blevet god og får titlen: Tracing Odysseys. Besluttede os til at tage en taxa fra Dijon til St. Jean de Losne, det blev € 70. Taxachaføren fortalte, at vi var de første der skulle til havnen i år, men vi så nu flere mennesker på bådene her. Var fremme allerede ved firetiden, og fik lukket op og lagt det meste på plads. Dejligt at være fremme og falde lidt til. Gik i supermarkedet og fik købt det allermost nødvendige, så nu er vi klar til week-enden. Havde en stille aften, hvor vi faldt til ro. Nabobåden har været beboet hele vinteren og er nogle meget søde mennesker. Mødte nogle danskere, som skal være her i to uger. Roen blev lidt forstyrret, da Sten ikke kunne finde sin telefon... Da det gik op for os at den var blevet glemt i taxaen, gik Sten op til havnekontoret, som hjalp ham med at kontakte taxaselskaberne. Ved den første han kontaktede var der bid! Hurra, telefonen bliver afleveret her i morgen.

Lørdag de 13. april

Kold nat! Sten var oppe og sætte temperaturen op i løbet af natten, så det var dejligt lunt, da jeg vågnede. Tog den med ro og bestemte os til ikke at have for store projekter for i dag. Pakkede det sidste ud og kom næsten helt på plads. Var lige et oppe i supermarkeder, og kom til at købe

nogle flasker rødvin, som vi skal prøve inden vi sejler videre... for måske skal vi købe til lager. Går stadig og lurer lidt på, hvordan vi skal få kontrolleret, at skruen er ren: skal vi dykke eller skal vi have båden på land. Det er lidt kompliceret her på værftet. Vores nabo gjorde os opmærksom på at naboværftet har en kran, og at deres priser er mere fremkommelige end her. Gik over og talte med dem....Og ja! det kan lade sig gøre. Skal op mandag ved ellevetiden. Bliver spændende at se hvordan Troldand ser ud under vandlinien!

Da vi var ovre på naboværftet, så vi at den 'californiske' båd Emily, ligger her. Vi kiggede over og Cindy er kommet. Fik en kort sludder.

På visit hos Cindy på Emily

Søndag den 14. april

Vi puttede os lidt da vi vågnede, for der var koldt udenfor. Sten besluttede sig til, at når temperaturen udenfor nåede ti grader så ville han starte projekt: dækvask. På det tidspunkt ville jeg så begynde med at vaske lofter og vægge ned. Temperaturen nåede de ti grader sidst på formiddagen og så gik vi i gang. Nåede ikke at blive færdige inden vi skulle i supermarkedet og hente brød. Blev dog færdige inden en sen frokost, hvorefter vi fik en velfortjent ”morfar”. Cindy har kigget forbi, og inviteret os til middag i morgen. Hyggeligt.

Mandag den 15. april

Det var så i dag vi skulle på land. Værftet Blanquart ligger lige rundt om hjørnet i en anden del af havnen og kranen vender ud til Canal de Burgogne, så vi skulle gennem en lille sluse for at komme derover. Det gik fint og vi

lå fortøjret foran kranen ved ti-tiden. Havde fået at vide, at der skulle en båd op før os og vi kunne se at de arbejdede på den.

Troldand kom op ved elleve-tiden og vi havde fået lov at låne trykspuleren, så vi gik straks i gang med arbejdet. På selve skrogsiden var der kun et lag slim, som let lod sig spule af og på skruen var der nogle ruer, og noget kalk,- det var lidt slemt, men til at håndtere. Må indrømme at skruen ikke skinner, men den er god nok til resten af sæsonen. Var færdige ved halv et tiden og vi skulle først i vandet efter frokost (klokken to). Der var en bæk i solen lige ned til kanalen, hvor vi satte os ned og nød at solen var ved at bryde igennem, at en svane var ved at gøre sin rede klar og at mediterede,- hyggeligt. Ganske som planlagt kom vi i vandet klokken to og vi sejlede tilbage op vores plads, i god ro og orden. Vandhanen ved køkkenvasken lækker mere og mere, det er ikke længere muligt at ignorere det. Heldigvis er der en til Brico (en fransk bygge-markedskæde) inden for cycleafstand, så der må vi hen i morgen.

Efter sådan et projekt var det dejligt at skulle til middag hos Cindy. Det var hyggeligt. Hun havde lavet lasagne, og en dejlig salat. fin aften.

Der trykspules!

Tirsdag den 16. april

Vejrudsigten varslede regn hele dagen og Sten var efter vores tur på land i går radbrækket i middelsvær grad. Så det blev mest en restitutiondag. Mellem byerne tog vi cyklerne frem og kørte ud til Brico'en for at se om de havde en vandhane. Fandt noget der muligvis kunne bruges, men vi var ikke helt sikre, så Sten gemte den der var bedst egnet (der var nemlig kun en

på hylden) inde bagest på hylden. Så gik vi i supermarkedet lige ved siden af, men var ikke imponerede, fik ikke købt meget.

På vej tilbage på plads efter at være blevet spulet i bunden. Foto: Philippe og Pierette

Onsdag den 17. april

Nu er det ved at blive lunt; indtil nu har det været minusgrader om natten, men i nat var Sten nød til at stå op midt i nat for at skrue ned for varmen! I følge vejrudsigten, ser det ud til at vejret er ved at ændre sig til det bedre. Sten gik i gang med anden gang dæksvask. Og jeg gik i gang med støvsugning. Den vandhane vi havde set på måtte vi have og vi tog igen en tur til Brico for at købe den....., der lå hvor Sten havde skjult den. Blev bragte hjem, efter at have besøgt den Lidl, der ligger ved siden af, men vi havde glemt eksisterede. Der kunne vi finde fine varer. Efter frokost ville Sten lige se på vandhaneproblemet. Mod forventning gik han i gang med projektet og gav en forestilling af ”slangemennesket arbejder i skabet under vasken.”. Der blev bandet i begrænset grad, men han udstødte også et lettelsens suk: 'thank God for EU' og standardisering. Der kunne let være opstået problemer med at samle slanger hvis samlingerne ikke havde været ens!

Torsdag den 18 april

Solen skinnede da vi vågnede og da klokken blev ti var det allerede 20 grader. På dette tidspunkt havde jeg været oppe og sætte en vask i gang, og vi havde spist morgenmad. Sten var i gang med at forberede sit ”dæk-restaureringsprojekt”. Vasken blev overstået, ”dæk-restaureringsprojektet” fortsatte dagen igennem

og jeg fik gjort lidt mere rent. Stens ildhu er imponerende! Hans største problem er at jeg ikke kommer for tæt på,- for så kommer der sikaflex-jams over hele båden,- og guderne skal vide hvordan det sker.

Fredag den 19. april

Endnu en dag hvor vi stod op til strålende solskin. Sten gik i gang med dæk-restaureringsprojektet og jeg fortsatte med rengøringsprojektet. Kun afbrudt at en tur til bageren efter brød til vores frokost, og et besøg på havnekontoret for at betale vores udestående. Kontoret har lukket påskemandag, og hvis vi er klar til den tid, kunne vi godt overveje at sejle til Auxonne,- men nu må vi se.

Lørdag den 20. april

Sten vaskede dæk i dejligt solskinsvejr og jeg fortsatte den indvendige rengøring så skuffer og skabe i pantryet fik en tur. Havde tænkt os at spise ude en aften inden vi tog af sted og havde spurgt om Cindy ville med. Det ville hun gerne, så det blev i aften vi var ude at spise. En meget hyggelig aften.

Søndag den 21. april

Endnu en dag med høj sol, og nu var der så ingen kære mor: nu skulle overbygningen poleres! Det blev den så. Holdt kun pause for at spise frokost og klokken halv fem kaldte den flaske hvidvin (Alsace Gewürtstraminer) vi havde i køleren meget højt på os. Spurgte naboerne Philippe og Pierrette om de ville have et glas og så sad vi lige pludseligt på deres dejlige motorbåd og nød (fra 1. sals højde) at dagens arbejde var veloverstået.

Mandag den 22. april

Var ikke klar til afgang! Havde besluttet os for at cockpittet skulle rubbes og poleres inden vi tog af sted. Var i gang fra morgenstunden og i dag var det lidt overskyet, men dejlig lunt. Philippe spurgte om vi havde arbejdstilladelse i Frankrig, det var da mistænkeligt, sådan som vi arbejdede... og så på en påskemandag. Joeh,- vi pudsede da også glorien lidt! Da Cindy kom til kaffe ved tolvtiden, var vi lige blevet færdige, så det passede fint med en kop kaffe. Efter frokost fik lige lige mulighed for at ligge lidt ned, det

var især nødvendigt for Sten, hans ryg/hofte (Gluteus Maximus) gjorde så (forbandet) ondt. Egentlig ikke så mærkeligt med det dæk-restaurering-projekt som han har haft i gang. Da klokken blev halv fem, bankede Philippe og Pierette på med en kølig flaske hvidvin og så sad vi i vores nypolerede cockpit og nød dagens arbejde.

Philippe og Pierette vores gode naboer i St Jean de Losne

Tirsdag den 23. april

Var klar til afgang klokken halv ti. Philippe og Pierette var stået op for at fotografere vores afsejling... hyggeligt. Da vi sejlede forbi Emily (Cindys Peniche) fløjtede vi og Cindy kom op og vinkede, - så var vi på vej! Kølevandet kom kun ud i sparsomme mængder og vi var lidt bekymrede, loggen ville heller ikke starte, heller ikke efter Sten havde været ned ”og tale lidt til det”. Hmm....

Der var knapt 20 kilometer (det er lidt svært at vænne sig til at der på floderne tælles i kilometer) op til Auxonne, så det var ikke et 'stort' projekt vi havde sat os for, men Auxonne skulle besøges. Fortøjede ved ved en gæsteponton kvart over tolv. Sten fandt straks pumpen til gummibåden frem for at prøve at puste kølevandsslangen igennem. Der kom noget gummiagtigt, sort, meget hårdt ovenud (nu hvor der nu hvor filterlåget var fjernet var plads) og så noget grønt, der nok tidlige har vokset på havbunden. Motoren blev startet og nu kom der kølevand ud i rigelige mængder! Det var dejligt. Straks gik jeg op i byen og fandt en bager og købte en baguette til vores frokost. Efter frokost fandt vi cyklerne frem og kørte de tohundrede meter frem af floden for at se H2O's marina her i byen

(hvor vi oprindeligt havde planlagt at Troldand skulle tilbringe vinteren). Ser vældig hyggeligt ud, men der er slet ikke de faciliteter og skibsprovianterings-forretninger vi havde i St. Jean de Losne, for slet ikke at tale om at der ikke er muligheder for at blive løftet og bundskrubbet). Derefter kørte vi op forbi kirken, der er meget stor og ret flot indeni, og videre rundt i den meget hyggelige fæstningsby ("good old" Vaubin), der er omkranset af en bymur. Meget dejlig by, der endvidere 'praler af at det var her Napoleon i sin tid gik på artilleri-officers-skole. Kørte ud til den Lidl, der ligger her i byen, og nåede også at kigge ind i den Intermarche der ligger lige ved siden af. Så tilbage til båden med vores indkøb og så lidt til på kontoret.

Onsdag den 24. april

Flotte gamle huse i Auxonne

Gik en formiddags tur i den meget fredelige by og undervejs fandt vi indtil flere frisører, endelig var der en, der havde tid til at klippe Sten klokken to. Var forbi Casino-supermarkedet og købte to flasker Hautes Côte de Borgogne og en flaske Marc (alle til lageret forstås)! Kom tilbage til båden inden det begyndte at regne! Det var ikke holdt op med at regne, da Sten skulle op i byen og klippes, men han fandt regnfrakken frem og gik; var ret våd da han kom tilbage og vinduerne lignede ostehandlerens vindue fra vores barndom. Stens hofte/balle/lænd er ikke blevet bedre, selv om jeg har masseret hans glutæus maximus (ballemuskel) og i øvrigt har leget fysioterapeut, så nu var der kun et at gøre: Ringe til GranDoktorPeter! Han stillede Sten en lang række spørgsmål og Sten gjorde mærkelige bevægelser og trykkede forskellige steder på sin lille ”pigekrop” og diagnosen blev herefter trokanterbursit (slimsækbetændelse i hofte).

Der blev foreskrevet en Ibobruffen (600mg) + Panodil (1g) 3 x dagligt indtil bedring; så nu håber vi det bedste. Men hvor er det fantastisk at have en rigtig professionel skibslæge (næsten) om bord. Vejret blev ikke bedre i løbet af eftermiddagen, men vejrudsigterne har gennem længere tid lovet at vejret i dag og i morgen skulle blive dårligt.

Torsdag den 25. april

Regnen skulle først starte i eftermiddag, så vi var af sted allerede klokken halv ni. Målet var Pontailles sur Saône, kun 18 kilometer oppe ad floden. Der var én sluse på vejen og den var fuldautomatisk lige som den i forgårs, så nu har vi lært det. Var fremme allerede klokken elleve. Fik tid til en tur i byen inden vi spiste frokost, og fik købt flere Bruffén'er, så Sten kan fortsætte den af GrandDoktorPeter foreskrevne behandling af sin dårlige hofte.

På vores bytur havde vi opdaget en lille tilsyneladende fin lokal restaurant, så jeg har gavmildt tilbudt at stå for det varme køkken i aften (mere om dette i morgen). Vel tilbage begyndte det at regne, og det skal ifølge vejrudsigten fortsætte til ud på aftenen. Dog lover de meget bedre vejr i morgen!

Troldand ved broen i Pontailles sur Saône

Fredag den 26. april

Middagen i går aftes var jeg ret heldig med. Sten fik en Beuf Tartare (ingen dårlig mave denne gang) og frites og jeg en kylling med morkler, lækkert! Til det nød vi en rødvin (Haute Côtes de Beaune 2014, af madskribenten tilføjede detalje).

Ligger her under kastanjetræerne, som har drysset klæbrige blomster/frugtskaller(?) ned på båden. Havde allerede meget fornøjelse af dem i går, for de sad også på skosålerne, så mens jeg

gik op og købte baguette til dagens frokost, så spulede Sten dæk. Nu må jeg så lige nævne at den dims der slutter slangen til havvands-pumpe-indtaget er "blevet væk" i.e. ligger på bunden af havnen i St. Jean de Losne, hvor den sprang ud af posen og hoppede i vandet (helt af sig selv,- jeg havde bare posen i hånden). Sten måtte så spule ved hjælp af en pøs. Men det er jo prøvet før.

Afgang kvart i ni fra Pontailles sur Saône. Det var koldt, så vi lagde ud med at tage blå mænd på. Klarede to sluser undervejs til Gray, hvortil vi ankom kvart over tolv. I dag indførte jeg en "logbogs-dram" en god ting til lige at få dagens sejlads sat på papir. Nu må vi se om det er noget der kan bruges på sigt. Da vi havde ført logbog og spist frokost gik vi en tur ud af byen,- og op i byen. Der skulle ligge en lystbådehavn ude af byen, og vi håbede at der var en skibsproviantering derude. Det gjorde der ikke. Tror ikke byen er åben for sæsonen endnu. Der lå en Lidl, så vi købte lige det aller mest nødvendige, bl.a. en pakke rejer til vores frokost i morgen.

Floden løber lidt vildt her ved Gray

Lørdag den 27. april

Lortevejr! (pardon my French); men det er altså surt vejr i dag. Kom godt nok af sted i en smule finregn, efter jeg havde været oppe i et supermarked og blandt andet købt en baguette til vores frokost. Men så begyndte det at regne, - så holdt det op med at regne og sådan fortsatte det indtil det bare blev ved med at regne. Kom fra Gray ved nitiden og sejlede 30 kilometer i dårligt vejr, mens vi undervejs fik klaret tre sluser og en tunnel. I tunnelen regnede det dog ikke! Var fremme i Port Savoyeux klokken et med gennemblødte Hanstholm-habitter og vi byggede rede. Hvis vejret ikke bliver bedre i morgen, så bliver vi her en dag mere. Pølse, rødvin og ost med baguette til middag.

Frokostens halve kilo rejer med aioli- og tatare sauce lå stadig tungt i maven.

Søndag den 28. april

Det blev ikke bedre vejr og i dagens løb viste det sig med al ønskelig tydelighed, at vores beslutning om at blive en dag her var rigtig. Her er koldt, vådt og surt. Næde lige i et ophold i regnen en tur på cykel op til den nærliggende lille by for at købe baguette til morgendagens tur der gerne skulle bringe os yderligere 42 km mod nordøst.

Mandag den 29. april

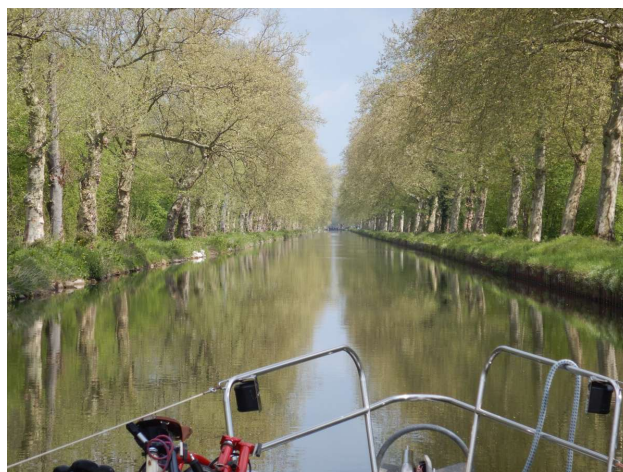
Det blev til mange sluser i dag: ti stykker (og en tunnel på 800 m), men det var også nok. Heldigvis i tørvejr, og ind imellem så vi da solen. Kom af sted fra Port Savoyeux klokken halv ni efter at have fyldt 91 liter diesel på. Nød meget at det var tørt! I slusen ved Rupt sur Saône (# 8) solgte slusemesteren lokal confiture, honning og vin! Vi støttede hans lille geschæft! Var fremme i Port sur Saône klokken kvart over et. Gik i gang med logbogs-opdateringen over en logbogs-dram, inden vi spiste frokost. Sidst på eftermiddagen foldede vi cyklerne ud og kørte til byen for at få brød mm. Fandt et supermarked og fik købt ind til de næste par dage (også suppleret Stens pillebeholdning). Til aftenens pepperbøf nød vi slusemesterens vin og ærgrede os over at vi ikke havde købt 2 x seks flasker. Well, thats life!

Slusemesterens lille forretning med lækker vin, honning og syltetøj

Tirsdag den 30. april

Kom af sted fra Port sur Saône klokken halv ni. Planen var egentlig at sejle til Corre, men da Sten havde hørt fra Oda ændrede vi planer. Oda er den norske pige vi mødte i Port Napoleon. Lå ved siden af hende og hun ville sejle familiens båd hjem for at bo i den. Hun var desværre ikke kommet længere end til Fontenoy de Chateau i Le Vosges, da der ikke var vand nok i kanalen til at komme videre. Derfor måtte hun efterlade båden og Oda håber at kunne få den hjem til Oslo i juli. Hun havde nu via mail spurgt om vi ville se til båden undervejs. Det betød at vi skulle forlænge dagens tur med 22 kilometer. Det besluttede vi os for at gøre. Især efter vi havde hørt at alle sluserne ville være lukket første maj.

Troldand glider stille og roligt op ad Petit Saône

Og her kommer så lidt poetiske tilføjelser fra billedredaktøren: På denne øvre del af Petite Saône er det i øvrigt en særdeles smuk natur man sejler igennem. Det er som på en skovvej og da maskinen blot brummer svagt i baggrunden, kan man nyde fuglesangen (nattergal, bogfinke, solsort, gøg og mange andre uidentificerede) og de mange nyudsprungne træer i forskellige nuancer af grønt som ses som lange bånd langs floden, der i øvrigt varierer meget. En del af træerne har store klynger af underlig bevoksning fordelt på grenene og det er tydeligvis en parasit, vistnok mistelten. Også dyrelivet er rigt. Vi så blandt andet storke på en mark men først og fremmest er det vandfuglelivet: Hejrer, ænder og svaner. Disse sidste kan jeg næsten ikke holde op med at glæde mig

Mistelten i træerne langs Petite Saône

over, når de letter foran båden. Det er store fugle og der skal tages tilløb, mens der nærmest løbes hen over vandet og vingspidserne slår i overfladen. Det er som at se en jumbojet starte og Rie kommer jævnt hen med tilråbet: Flaps down (eller er det up?). Selv flodens pattedyr oplevede vi i dag idet vi to steder, en gang i vandet og en gang på land, så bæver... fantastisk. Tilbage til tekstforfatteren:

Da vi nærmede os Corre begyndte jeg så at læse i bogen om sejlads på Canal de Vosges, og tolkede det sådan, at vi skulle melde os dagen før vi sejlede ind i kanalen, og at vi skulle betale depositum for den fjernkontrol, der skal bruges til sluserne. Men vi tog nu chancen og sejlede ind i den første sluse.... det kunne jo ikke gå værre end galt. Fremover skal vi ikke bruge sædvanlige snor til at markere at nu ville man igennem. Kom fint ind, og begyndte at læse på skiltene omkring os. Sådan blev vi klogere og fandt standeren, hvor man hentede fjernkontrollen (intet depositum)! Det var nemt. Således forsynet med en fjernkontrol fortsatte vi op ad kanalen i fin stil! Næede frem til Fontenoy de Chateau klokken halv seks. Må nok indrømme at stilen ikke var så fin efter de yderligere elleve sluser vi skulle igennem. Det efter de bare tre vi havde været igennem inden Corre. Alt i alt 14 sluser i dag. Jeg frygter lidt dagen i morgen og er meget tilfreds med at sluserne er lukket i dag og at medarbejderne fejrer 1. maj. Var helt indstillet på at lave mad i aften, men den nærmeste restaurant har lukket. Cyklede en tur op i byen og fandt en swarama-bil. Købte så mad her til aftensmad, supplerede med en flaske Pinot Noir

fra France Comté (den fra slusen ved Rupt sur Saône) og flød i øvrigt ud og nød at vi var kommet så langt i dag.

Nu med fjernkontrol til betjening af sluserne

Onsdag den 1. maj

Var meget spændt på, hvordan jeg skulle have det efter en dag med 15 sluser, men jeg havde ingen mén. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og det var dejligt stille ja faktisk lunt vejr. Folk kom ned til floden og nød deres fridag, og vi nød at følge folkelivet på kajen. Stens knæ har det stadigvæk ikke så godt, men han forsøger at holde modet oppe. Havde kun et projekt og det var at tjekke Oda's båd. Det var ikke svært, den lå lige bag os ved kajen og har det rigtig fint. Det har vi så meddelt hende.

Dejlig 1. maj (hvor man ikke kan sejle) i Fontenoy le Chateau

Torsdag den 2. maj

Planen var egentlig at sejle helt til Epinal. Var godt klar over, at det var at gabe rigelig højt, men satsede alternativt på at finde et sted, når vi kom helt på toppen af Canal de Voges (udtales Vâsche), på det lange lige øverste stræk inden man begynder at sluse nedad igen.

Rensede vand-indtagnings-filteret inden vi tog af sted,- og det var ikke spild af tid. Endnu en gang var der en del flod-flora i det. Kom af sted allerede kvart over otte, og så var der en sluse med det samme, og så en efter én kilometer, og så var der en efter én kilometer og så..... vi sejlede 38 kilometer og vi havde 34 sluser! En gang gik vi i stå. Fjernkontrollen startede det grønne og det røde lys, men det røde blev ikke slukket (altså alt tilsyneladende klar, men ikke tilladelse til at sejle ind i slusen)! Det blev det grønne tilgængeligt og så fik vi to røde lys! Slusen virker ikke! Efter et stykke tid ringede Sten til kontrolcenteret i Epinal og de sendte en tekniker ud! Hun kom efter en halv time og ordnede teknikken, så vi kunne komme videre.

Efter de 34 sluser var vi så endelig oppe ved vandskellet der ligger 739 kilometer, 99 sluser fra Middelhavet og 360 meter over havet. Ja, nu kan vi det med at sluse opad! Må indrømme at det var lidt anstrengende, men der var jo ikke ikke rigtig nogen vej udenom (og det er der jo så, men så skulle vi have valgt en anden plan sidste år). Det var ikke så slemt i formiddags, for da var det tørvejr! Men det holdt ikke ved. Stoppede endnu en gang for at rense kølevands-filteret og standsede også en halv time for frokost ved et-tiden og fik ved samme lejlighed rensat filteret igen. Så begyndte det at regne og det blev bare ved og ved. Trods de mange tømninger af vandfiltret (hvor det sandt og siges ikke var overfyldt) var Sten ikke tilfreds med vandgennemstrømningen: Den megen damp i udstødningen og den lidt skrattende lyd (Sten er overfølsom for lyde når vi sejler), så vi trak ind til siden og lavede en interimistisk fortøjning. Her blev ind sugningsslangen (kølevand) afmonteret, vores pumpe til gummibåden påmonteret og så blev der sat tryk på. Og vupti efter en kort tids pumpen: 'svup' og den lystige lyd af bobler kunne høres uden for. Nu håber vi det har hjulpet, men der flyder rigtig meget botanik rundt i floden og noget af det kan meget let snige sig ind i kølesystemet.

Fandt ikke rigtigt nogle velegnede pladser langs kanalen, at lægge ind for natten, så vi sejlede frem til den første sluse, der skulle bringe os nedad mod Epinal. Egentlig havde vi ikke lyst; vi var kolde og våde og klokken var blevet lidt i syv. Vi fik da heller ikke lov at komme igennem.

Så var det jo bare 'omkring' for at finde et sted vi synes var velegnet for natten. Fandt et sted ved kilometer 87 (som Sten har skrevet i logbogen 'in the middle og f.... nowhere'.

Fandt et sted ved kilometer '87', på toppen af les Vosges, hvor vi fortøjrede ved nogle træer

Fortøjede til nogle træer tændte for varmen og begyndte at fordele det våde tøj hist og her på båden, så det fik en chance for at tørre. Sådant en blå mand er ret tung når den er meget våd. Fandt noget mad frem og faldt hurtigt om på puden.

Fredag den 3. maj

Båden lignede en vaskemaskine indvendigt da vi stod op. Sten tog optimistisk sin -næsten tørre- blå mand på, mens jeg fandt mine jollebukser frem. Klokken kvart over ni sejlede endnu en gang frem til sluse nr. 1 for nedadgående og fik denne gang lov til at komme igennem. Så tog vi lige 14 sluser for nedadgående i et rap! På otte kilometer! Også her blev vi stoppet en gang, med da var der en mekaniker i nærheden, så vi kom ikke til at vente ret længe. Og så nåede vi Epinal! Hyggeligt lille sted. Lige på kajen ligger La Capitainerie og det er i dette tilfælde en restaurant. Der nød vi en dejlig frokost med en velfortjent øl. Mens vi "gemte os" her fandt den søde havnedame os dog alligevel og kom ind og krævede sine €14 for de to nætter vi planlagde at blive (inklusiv el og vand).

Vejrudsigten er ikke for lovende for de næste par dage; det vil blive koldt og det vil regne, så det betyder nok at vi ligger over her i morgen.

Lørdag den 4. maj

Havde set på vejrudsigten, at der skulle handles inden klokken ti, for da ville det begynde at regne. Nåede det næsten! Supermarkedet ligger inden for kort cykelafstand og som sædvanlig

var meldingen præcis. Regnen begyndte 'næsten præcis' klokken ti, da vi trådte ud af butikken og vi blev våde på turen hjem. Det fortsatte hele dagen, så det var tid til indendørssysler. Spiste en udmærket menu på La Capitainerie. Vejrudsigten er stadig ikke rigtig opmuntrende, det skulle blive tørt i morgen, men det lover ned til minus to grader de næste to nætter.

Slusemesterens assistent!

Søndag den 5. maj

Kom af sted fra Epinal kvart over ni og jo, det var koldt. Havde iført os de blå mænd og har fundet uldne sokker og uldent undertøj frem! Hvis solen skinnede var det helt dejligt, men det var desværre ikke meget vi så til solen. Skulle kun cirka 30 kilometer ned ad floden og der var 16 sluser. Det gik fint; havde kun et sted, hvor jeg måtte sættes i land for at løbe op til slusen og kalde slusecenteret over det dertil indrettede 'samtaleanlæg'. Igen var det en sluse, der ikke ville lade os komme ind. En tekniker blev sendt til stedet og han sørgede så for at vi kom igennem. Var fremme i Charmes kvart over tre. Her er tillægningskajen ved en camper-overnatningsplads. Der var helt fredeligt. Charmes er en lille by, der er blevet brændt af flere gange. I 1300 tallet led den under pest og sult, i 1475 blev byen besat af hertugen af Burgund som hærgede og brændte byen ned og slog de fleste af indbyggerne ihjel. I 1500 tallet slog pesten og sulten til igen og i 1635 blev byen erobret af franskmændene og deres svenske allierede (30 årskrigen), som også hærgede og brændte byen ned og slog de fleste af indbyggerne ihjel. Så

fulgte en periode med fred og udvikling indtil 1870, hvor Preusserne besatte og brændte byen ned og slog de fleste af indbyggerne ihjel. Under den første verdenskrig 'forsvandt' 200 af byens indbyggere. Den 5. september 1944 da trak tyskerne sig ud af byen brændte de byen ned og deporterede 200 indbyggere til dødslejre. På kun fem år mellem 1947 og 1952 genopbyggede indbyggerne byen. Det er med den historie ikke underligt at der ikke er mange gamle huse i byen.

Mandag den 6. maj

Det havde som meteorologerne havde lovet været koldt i nat, men vi havde ikke fået meget regn. Cockpit-teltet var dog stadig vådt, da vi stod op, men det har det jo været et par dage nu, så vi måtte også i dag pakke det ned i våd tolstand. Kvart i ni sejlede vi fra Charmes mod Richardmenil, hvor vi var fremme klokken tre. Vi havde sol det meste af dagen og så ser verden altså helt anderledes ud. Også i dag skulle vi sejle oven over Mosel, - det er altså lidt syret, at der bygges en bro med vand så man i en kanal sejler over den ikke-regulerede flod. Vi gjorde det også, da vi sejlede ud fra Epinal, fascinerende. Ud over denne besynderlige passage, sejlede vi igen cirka 30 kilometer og slusede ned 15 gange. Solen skinnede også da vi nåede frem, så vi sad i cockpitet og spiste vores frokost. Og her fandt billed- og webredaktøren så anledning til at tilføje nogle overvejelser om kanaler:

Nå man som almindelig kartoffel-dansker taler om kanaler, er det vel sådan umiddelbart mest Christianshavns kanal og Slotsholmens kanal vi tænker på. Men det her er noget helt andet. For nu bare at bruge Canal de Vosges som eksempel: Den er 123 km lang, har 95 sluser og en niveauforskel på godt 100 meter fra start og til det højeste stykke (i 320 meter over havet). Og så 'ned' igen, endnu en gang 100 meter.

Det er jo i sig selv imponerende; men det er først når man sejler igennem dette fantastiske ingeniøranlæg fra 1874-1882 (lige før jernbanerne endelig overtog transporten af tungt gods og udkonkurrerede kanalerne som vigtigste transportvej), at det går op for en, hvor store problemer, der har været knyttet til dem: Socialt såvel som teknisk.

Det er alt så lidt "syret" at sejle over en flod

Netop det, at kanalen var en vigtig transportvej (ja den eneste, der dengang kunne præstere masse-gods), gjorde at dens forløb i vidt omfang blev medbestemmende for industriernes placering (vi er jo netop i perioden for europæisk industrialisering). Men det betyder også at i dag, hvor al traditionel (og tung) industri er på tilbagegang i Europa, ja så rammes disse områder specielt hårdt (noget der bl.a har resulteret i 'bevægelsen' *De gule Veste*). Hvad man imidlertid ikke umiddelbart tænker over (billedredaktøren gjorde i det mindste ikke) er at et af de største problemer ved kanalkonstruktion (ud over selvfølgelig selve det fysiske anlægsarbejde der skulle udføres ved håndkraft), er forsyningen med vand: Hver gang der sluses, mister kanalen vand til de lavere dele af systemet. Tilføres der ikke konstant ny forsyning, tømmes kanalen efterhånden. Typisk er kanalerne derfor anlagt i nærheden af (og ofte parallelt med) floder og vandløb (der i sig selv ikke er besejlbare). Der kan så løbende ledes vand fra disse ind i kanalsystemet. På samme måde er der overalt mulighed for at lede vand væk fra kanalen, hvis der, f.eks. under kraftige regnvejr, er overskud, som ville forhindre slusernes funktionalitet. En anden måde at omgå problemet med vandmangel, hvis kanalen f.eks. skal passere et højdedrag, er det at forlægge den til en tunnel. Omvendt, hvis kanalen skal krydse den vandførende flod, der føder den, men som på det pågældende sted ligger lavere, må denne (altså kanalen) føres over på en bro.

... og ikke mindre "syret" at sejle i tørvejr gennem en tunnel

Det er en særegen oplevelse de første gange man sejler ind i et mørkt hul i en klippevæg eller for den sags skyld over en bro. Begge dele noget vi prøvede på Canal de Vosges.

Ude i regnen igen

Især ved sluserne kan der i perioder med megen trafik opstå vandmangel, og der er derfor anlagt flere mindre vandreservoirer mellem de enkelte trin på 'trappen'. På den øverste del af Canal de Vosges, der hvor man passerer vandskellet, og hvor der på en strækning af mere end 10 kilometer sejles i det høje niveau er tunnel-løsningen ikke en mulighed. Man har derfor valgt at anlægge en stor kunstig sø: Reservoir de Bouzey med en overflade på 1,3 km². Her kan der opbevares op til 7 millioner m³ vand, så vandet i den øverste del af kanalen hele tiden kan 'toppes op'. Desværre er der i tørre somre ikke altid nok vand, og mange sejlere med for stor dybgang, har oplevet at vandstanden i kanalen (for at spare på vandet) er sænket fra de normalt garanterede 1,80 m, og for eksempler i eftersommeren 2018 lukkede kanalen helt. Da vi passerede (i april) 'garanteredes' 1,6 meter, men

vi blev flere steder spurgt om vores dybgang, og der var da også passager, hvor der 'garanteret' var mindre vand, hvilket heldigvis for os, med vores svingkøl, var uden betydning. (... og så tilbage til tekstforfatteren)

Tirsdag den 7. maj

Også i dag så vi solen og det hjælper på humøret. Ville gerne frem til Toul, for der er en rigtig by med en lille marina og da de (igen) lover regn i et par dage ville det være rart hvis vi kan gå ud mellem byerne. Tog af sted fra Richardmenil kvart over otte og fik klaret de sidste sluser i Canal de Vosges, hvor vores fjernkontrol blev afleveret i den dertil indrettede automat. Den første sluse vi skulle igennem for at komme ud i ved Mosel, ville ikke åbne sig faktisk var der absolut ingen lys og det skilt der var havde så små bogstaver at, der selv nær ved, skulle kikkert til at læse det. Der stod dog her en VHF kanal (som ikke svarede) og et telefonnummer og det ringede vi så til og blev bedt om at ringe til et andet nummer. Det gjorde vi så og fik at vide at der var nogle tekniske problemer ... ikke hvad der var i vejen eller hvor længe de kunne forventes at vare. Da vi efter en halv time igen ringede fik vi en henvisning til et tredje nummer, hvor man kunne fortælle at slusen var midlertidigt lukket på grund af reparationsarbejde, hvor længe... det vidste de ikke. Fandt en lygtepæl vi kunne fortøje til,- og det gjorde vi så, men det var ikke just et charmerende sted, hvis vi skulle ligge her i flere dage.

Den venlige tekniker fra VNF (kanalmyndighederne), der forklarede hvad der var galt ... og fik en kop kaffe

Faktisk var vores nærmeste nabo et stålvalseværk omgivet af enorme dynger af scrap-matal til omsmelting. Efter lidt ventetid kom så en VNF bil der parkerede, og en venlig mand kom og forklarede os, hvordan tingene hængte sam-

men, og at vi kunne forvente at sejle videre om en time. Han fik en kop kaffe og vi sejlede videre efter en time,- det er dejligt at få forklaring på hvad der sker, men jeg kan godt forstå de frustrationer der opstår, hvis man ikke taler fransk. Jeg er stadig overrasket over hvor godt Sten klarer sig.

Så er det ved at være slut med at sluserne kommer på rad og række. I dag havde vi op til seks kilometer mellem to sluser, så kommer man altså lidt hurtigere frem over vandet. For at nå ind til Touls lille marina skulle der sluses op tre gange af Canal de la Marne ou Rhin; men det gik fint de var automatiserede. Det var ved at blive lunt, så vi svedte i de blå mænd. Fandt havnekontoret og betalte foreløbigt for to nætter, og blev gjort opmærksom på, at det i morgen er Victory Europe (VE) dag (afslutningen af 2. verdenskrig i Europa), så vi skal nok regne med at de fleste forretninger er lukkede. Var ret trætte, så vi spiste på den lille café der er her ved havnen, og da vi kom tilbage faldt vi straks om på køjen.

Der hentes diesel, på den dertil indkøbte sækkevogn

Onsdag den 8. maj

Som lovet: regn igen! I det naive håb om at bageren var åben gik jeg derover for at få en bagette til morgenmad, men snydt! Der var lukket. Klarede os med knækbrød og startede fylde 'diesel-på-projektet'. Dieselen skal hentes fra en nærliggende tank ved brug af vores tre dunke (hver med 20 liter). Først hældes på tanken og herefter genfyldes. Blev lidt forsinket, ved porten på vej op mod tanken ind til den befæstede by (good old Vauban). Her var man i gang med at mindes de faldne fra 2. verdenskrig, og vi overværede, hvordan byens notabiliteter, lagde kranse ved monumentet. Det var i og for sig let nok at få de tre tyve-liters tomme dunke op til tanken på den lille sækkevogn vi

Victory Europe Day (afslutningen af 2. verdenskrig i Europa) fejres i Toul

har købt, men det var ikke så lige til at få dem kørt tilbage i fyldt stand. Det lykkedes dog, og det viste sig at tanken kun kunne rumme yderligere tyve liter, så nu skulle vi bare have fyldt en dunk mere, men det er da til at overse og blev løst senere på dagen efter at vi i et (næsten) ophold i regnen havde besøgt byen. Der ligger en dansk motorbåd (fra Lynetten) i havnen, dem er vi inviteret over til i aften.

Torsdag den 9. maj

Havde en meget hyggelig aften i går med Joy og Benny. De har to både her på kanalerne, denne her i Toul og en der ligger i Nabonne. Bor så her og der. Mest i Nabonne om vinteren. Som meteorologerne havde lovet, blev det regnvejr i dag, men jeg håbede optimistisk på at jeg mellem bygerne kunne komme op på vaskeriet og få kørt to vaskemaskiner. Det kunne jeg ikke! Der var absolut ingen ophold i regnen, så jeg iførte mig regntøj, gummistøvler, sydvest og trillevognen fyldt med vasketøj og gik op til vaskeriet. Følte mig som en helt, da jeg kom tilbage med alt vasket. Sidst på eftermiddagen kom Joy og Benny over til os for at bese Troldand. Endnu en hyggelig eftermiddag. Der loves nogenlunde vejr i morgen, men så skulle det blive meget regn igen. Så vi vil gerne af sted i morgen for at komme videre og gerne til et sted med lidt civilisation (vand og el).

Fredag den 10. maj

Sejlede ud af havnen lidt i ni. Lagde os ud ved slusen, så vi var klar klokken ni, hvor de åbnede. Første tre sluser og en klapbro tilbage

til Mosel gik som en leg bare 45 minutter. Derefter til venstre videre op ad Moselle Canalisé. Fulgtes lang tid på nordpå op gennem sluserne med en hollandsk båd, hvor skipperen absolut kun talte hollandsk! Og det klarede vi så også... sådan da, vi kommunikerede da! Kom frem til Pont-à-Mousson klokken tre. Det blev så til 43 km og otte sluser i dag. Havde mod forventning lidt regn undervejs, men det blev langsomt lunere og da vi var nået frem, foldede vi cyklerne ud og kørte en tur op i byen. Pont-à-Mousson er en gammel industriby, stålindustri, så der har været penge mellem folk, så den har faktisk har en del charme at byde på. Tror at vi for kun anden gang i år, sad udenfor og nød en øl; har ikke været forvente med vejret. Regner med at blive her en dag, da de også lover regnvejr i morgen.

Et almindeligt syn: en pram med affaldsmetal

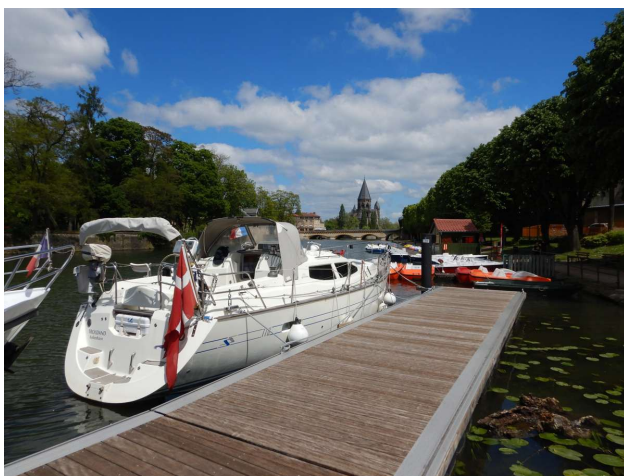
Lørdag den 11. maj

Det tog lidt tid inden regnen kom, men så øsede det så også ned. Det var lidt svært at holde humøret oppe, men det hjælper lidt når vejrudsigten antyder at det bliver sol de næste par dage.

Søndag den 12. maj

Kom af sted kvart over otte; og jo solen skinnede, men det var hundekoldt, og der var lidt vind og den var i mod os (chill factor you know) så jo, vi frøs. Inden vi kom frem havde vi haft tre af de store sluser og set et dådyr svømme over floden, -hvorfor finder det nu på det er det noget med at græsset er grønnere... ? - Vi troede vi var fremme da vi så indsejlingen til en lille havn, men da vi kom ind fik vi en klar fornem-

melse af, at vi ikke var, hvor vi skulle være, - pladserne var halvt så lange som Troldand. En venlig herre forklarede os, at det var en privat havn og at der lå en sejlklub længere fremme, hvor vi ville være velkomne. Han var i øvrigt meget venlig. Vi fik vendt Troldand på den snævre plads, kom sikkert ud igen og vi sejlede frem til Metz. Hertil nåede vi klokken et efter bare 17 sømil. Blev modtaget af hollænderne, vi havde fulgtes med i forgårs og vi fortsatte vores 'indholdsrige' samtale på dansk-hollandsk, for eksempel var det let at blive enige om, at det havde været et "møj-vejr"; det er det samme og udtales ens på hollandsk og dansk.

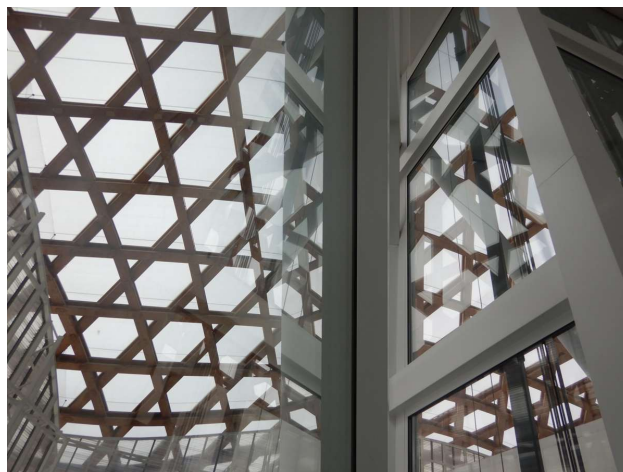
Ved broen i Metz med udsigt til Katedralen

Mandag den 13. maj

Over morgenmaden kiggede vi på den tyske flod-guide, som jeg har det lidt svært med. Den er meget systematisk, men der er flere systemer flettet ind i hinanden: det vil sige: først skal man se på kortet, så skal man blade om i en anden del af bogen, hvor der står noget om muligheder for at lægge til- og så endnu et tredje sted for at se noget om byerne man er i nærheden af. Det var måske til at leve med; men det er ikke til at leve med, at kortene ikke er vendt nord-syd, - aldrig! Mest synes det, at kortene er vendt på hovedet. Fik dog ved fælles hjælp planlagt de næste stræk, under hensyntagen til at vi skal stemme, mens vi er i nærheden af Luxembourg, så vi kan stemme på konsulatet der. Samtidig skal vi tage hensyn til at Mosel lukker i ti dage her i slutningen af måneden og der vil vi gerne være nået frem til Trier.

Da Stens ben ikke er fuldt funktionsdygtigt, var planen at tage en mini-tog-rundfart her i Metz.

Vi cyklede op til Domkirken, hvor det skulle starte, men sæsonen er ikke startet endnu, heldigvis lå turistkontoret lige ved siden af, så vi spurgte om der var alternativer. Blev foreslået en tur med en lokal minibus, der kørte gennem den gamle by ud til det lokale Pompidou-center. Den tur tog vi og fik kigget lidt på centeret, som er en filial af centeret i Paris, men er mest kendt for sin særegne arkitektur (tegnet af Shigeru Ban, Jean de Gastines, Philip Gumuchdjian i moderne- high tech- postmodernistisk arkitektur, citeret fra brochuren). Da vi kom tilbage til centrum fandt vi en Carrefour og handlede lidt, inden vi tog tilbage til båden for at spise frokost. Metz er en meget dejlig og spændende by, ikke mindst fordi de centrale bydele er fri for trafik, så de smukke gamle huse kommer helt til sin ret. Endvidere fandt vi den Alsace restaurant Sten mener jeg skal lave mad på i aften. Tilbage på Troldand frokost og middagslur.

Pompidou centeret i Metz mest kendt for sin særegne arkitektur, her er det tagkonstruktionen

Tirsdag den 14. maj

Kom faktisk ud af havnen klokken halv ni og med stor hastighed styrede vi mod den forkerte af to parallelle sluser (den anden var i gang med at betjene et stort fragtskib, men det betød åbenbart ingenting! Da fejltagelsen gik op for os fordi vi så en motorbåd med stor beslutsomhed sejlede ind efter fragtskibet, fik Sten i en fart vendt skuden, og vi styrede med høj fart mod den rigtige sluse. Fik lige hækken med ind og lå efter et fragtskib og en schweizisk motorbåd. Sådan gik dagen: som rosinen i pølseenden på denne lille konvoj. I en kort periode fik vi

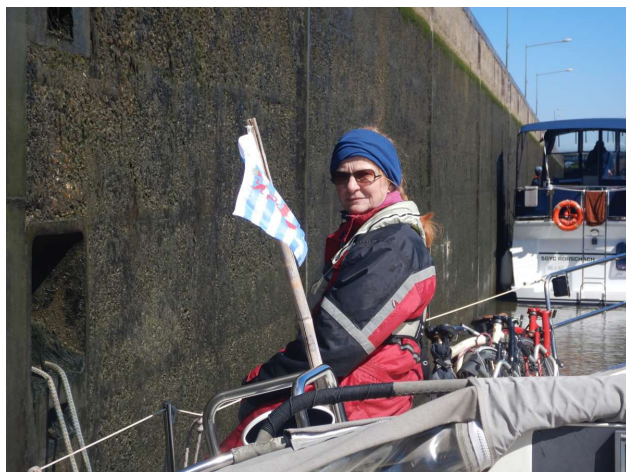
selskab af en tysker, så vi var en fin konvoj gennem sluserne.

Havde udset os et sted i Thionville, men det så ikke særligt attraktivt ud, så vi fortsatte til Basse-Ham, som ligger i et atomkraftværks baghave. Det skæmmede dog ikke udsigten fra denne lille veldrevne havn med verdens mest hjælpsomme havnemester. Han kaldte sin havn sit 'paradis' og ville give os et godt tilbud, hvis vi ville blive her året ud! Vi ankom dertil klokken kvart i tre.

Sten (og jeg) bander over den nye VHF vi købte i Port Napoleon (med ATIS og hele 'svineriet', og som ikke virker på kanal 20. Det er jo lige den kanal som bruges ved de store sluser. Da Schweizerne skal samme vej som os i morgen lavede en aftale med Werner om, at han bliver ved med at sejle forrest og orientere os på kanal 10, som virker upåklageligt!

Onsdag den 15. maj

Kom af sted klokken halv ni. Og også i dag kom vi til at sejle i konvoj efter en fragtbåd. Proceduren i dag blev dog lidt anderledes da fragtbåden sejlede m-e-g-e-t langsomt. Vi overhalede den efter sluserne og blev så alligevel nød til at vente ved den ved næste sluse, men på den måde fik vi nogle pauser.

Luxemburg og et nyt gæsteflag er sat (læg mærke til at det er "handelsflådens" flag). Bemærk også vores schweiziske venners båd foran os

Det blev kun til to sluser i dag, og var efter at have passeret Schengen, fremme i Schwebsange (eneste ordentlige tillægsplads i Luxembourg) klokken tolv. Fyldte diesel på, da vi sejlede ind i

havnen og fik ved den manøvre et hak i fribordet, lidt øv, for vi havde også reddet os nogle skrammer i en af sluserne i dag. Håber det er hvad vi skal have af skrammer på denne tur.

Så er vi i Schengen men det har vi faktisk været siden vi forlod Kroatien

Fra Schwebsange er der busser til Luxembourg by. Har tjekket på udenrigsministeriets hjemmeside, at det på konsulatet er muligt at stemme. For en ordens skyld ringede jeg dog først (det er en så kaldt honorær konsul =ære men ingen løn), for at anmelde vores ankomst i morgen. Her fik jeg så at vide, at de ikke havde fået kuverterne til folketingsvalget!?!?... (som er udskrevet for mere end en uge siden og hvor udenrigsministeriets hjemmeside siger at man kan stemme); man henviste til ambassaden i Bruxelles. Så blev der ringet rundt; først til den danske ambassade i Bruxelles, hvor hende 'der vidste noget' ikke var der?! En time senere tog Sten så over (da mit irritationsniveau havde nået den grænse, der ikke er produktiv),- han ringede igen til Bruxelles, hvor han blev stillet videre til en telefonsvarer på engelsk (som end ikke sagde, hvem det var man skulle 'leave a message' til). Endnu et opkald til Bruxelles gjorde at man meddelte, at medarbejderen måske var til frokost (klokken var 14), og at man ikke kunne sige, hvornår medarbejderen var tilbage, for tiderne var 'lidt fri'. Sten fik så et direkte nummer som var til den tidligere nævnte telefonsvarer (sic). Så var tiden inde til at ringe til udenrigsministeriet i København, hvor 'Borgerservice' var noget overraskede over, at kuverterne ikke var nået frem; man lovede at

kontakte ambassaden i Bruxelles, samt at der ville blive ringet tilbage.

Nu er det jo sådan, at vi ligger her, for at bruge dagen i morgen til at stemme, og Mosel lukker på mandag for slusevedligehold og -reparationer i en uge. På det tidspunkt skulle vi gerne være længere nede ad floden grumpfh! Og så er det jo også sådan at der ikke ligger danske konsulater i alle byerne langs vores rute! Så endelig, sidst på eftermiddagen, blev der ringet tilbage (fra Bruxelles) og meddelt at alt 'er klaret': Ambassaden havde (angiveligt?) sendt kuverterne for en uge siden, men (og jeg citerer) man kan ikke regne med det belgiske postvæsen (har vi hørt den før? og hvis man ikke kan regne med postvæsenet, hvorfor bruger ambassaden så det; men selvfølgelig et folketingsvalg er vel ikke højeste prioritet?). Nu havde man så genfremsendt dem, og denne gang med DHL; og det var helt sikkert at vi kunne stemme til både Folketinget og Europa-parlamentet i morgen. Således beroliget gik vi op på den lokale restaurant med vores nye schweizisk/thailandske venner: Werner og Sukanya. Hyggelig aften.

Walter, Sukaya & Chilli

Torsdag den 16. maj

Dagen er sat af til at vi kan gøre vores borgerpligt og stemme til Europa-parlamentet og det danske Folketing, hvilket vi jo forberedte os på i går med diverse telefonopkald. Selv om vi var blevet lovet at alt var på plads og i orden... var vi alligevel lidt spændte. Nå, vi stod på bussen i Schwebsange Centrum klokken kvart over ni i morges og efter to busskift stod vi foran konsulatet.

Blev lukket ind, orienterede om vores ærinde og fik lov at vente i receptionen. Så blev vi vist op på fjerde sal og en dame kom med stemmesedlerne til Europa-parlamentetsvalget! Kuverterne til folketingsvalget var ikke kommet... strejke i det belgiske postvæsen, DHL afleverer først efter tolv, konsulatet har lukket mellem 12 og 14, så ja.... men der er jo også lang tid til folketingsvalget.... kunne vi ikke bare vente eller stemme et andet sted? Jeg var så tosset, at Sten sparkede mig til hjørne, hvor jeg kunne sidde på en trappe og trække vejret meget langsomt. Sten bad nu pænt damen om at ringe til Bruxelles, så de (der angiveligt har et tracking nummeret på forsendelsen) kunne finde ud af hvor pakken er NU. Han gjorde det meget venligt men klart at vi ikke bare gik, men ventede til vi havde fået et svar. Det blev så gjort og den lidt frustrerede dame kom tilbage og meddelte at pakken skulle være i en bil på vej hertil. Hun gjorde dog også klart at kontoret var lukket mellem 12 og 14, og at vi ikke kunne blive, hvortil Sten blot sagde at det kunne vi jo diskutere om en time (klokken var kun 11). Så fik vi tilbudt en kop kaffe og stole at sidde i og vi bevæbnede os med tålmodighed. Efter 25 minutter kom en meget lettet dame ind med fire kuverter, og vi kunne få lov at gøre vores borgerpligt! Ju-huhh! nu er det gjort! Forlod konsulatet, tog til den gamle bydel og legede lidt turister og fik os en velfortjent frokost.

Baguette automat

Derefter med to busser hjem til Schwebsange, hvor vi for første gang i vores liv stiftede bekendtskab med en baguette-bage-automat.

Interessant stykke teknik og baguetten var faktisk lun, da jeg trak den ud af maskinen. Så en Fernet Branca på havne-restaurantens terrasse og derefter sen middagslur.

Fredag den 17. maj

Var ret tidligt oppe, og ude af havnen ved halv ni-tiden. Var lidt ærgerlige over at vores kanal 20 (der er kontaktkanal til sluserne) på VHF'eren ikke virker, og var også lidt forventningsfulde på den ærgerlige måde over de tilbagemeldinger vi havde fået fra Walter om mulighederne for at ligge i Kontz. Han synes ikke det var optimalt, så han sejlede videre. Sejlede mod Statbredimus-Palzem-slusen og kaldte dem på kanal 20..... og vi kunne høre at det svarede, men ikke hvad de sagde, men ved i hvert fald nu at vi kan høres (so oder so). Godt så! Kunne se at der var en lille 'båd-sluse' ved siden af den store- og mente så at vi kunne prøve der. En automatiseret sluse med omhyggelig vejledning- så det tegnede jo umiddelbart godt: Fik slusen åbnet og prøvede at sejle ind. Troidand var for bred om røven, så vi måtte flovt bakke ud og kunne konstatere, at de på et tydeligt skilt står at maksimumbredden er 3,30 meter (og vi er 3.60). Vores næste forsøg på at kalde slusevagten, gik ikke så godt, men en stor hollandsk kanalfragtbåd var på vej ind, så vi gled ind i hans kølvand. Skipperen kom hen og snakkede med os, og vi spurgte ham om det virkelig er rigtigt at alle sluser er lukkede på Mosel i næste uge. Det kunne han kun bekræfte, hvorfor han selv havde rigtigt travlt med at komme ud af Mosel inden mandag morgen. Han fortalte i øvrigt, at han havde last med til to destinationer, noget skulle til Østrig, resten til Ungarn. Det kunne egentlig være spændende, hvis man kunne komme til at sejle med sådan et skib et par uger, gad vide om det kan lade sig gøre?

Ved næste sluse: Grevenmacher, var VHF-kanalen så blevet skiftet til kanla 18, og det fungerede perfekt, så nu håber vi at vi ikke får brug for 20'eren mere. Var fremme i Konz klokken et, efter 20sm (38km). Så kritisk på ”Sportboothafen Konz des Wassersportclub Konz 1960”. Kom i snak med en tysker vi fulgtes med igennem et par sluser i forgårs, og han anbefalede dette sted for den uge alt er luk-

ket på floden. Der er tog til Trier (med station inden for gangafstand), og her er flere supermarkeder inden for cykelafstand. Vi grublede lidt og efter en tur op til Lidl og en tur rundt i byen, blev vi enige om, at det er her vi bygger rede i den uge. Indtrykket blev forstærket, da vi sidst på eftermiddagen fik os en øl i klubhuset. Mødte meget søde og hjælpsomme klubmedlemmer, som blandt andet henledte vores opmærksomhed på en lokalt begivenhed på søndag 'Saar-pedal', hvor bilvejen langs Saarkanalen er bilfri over mere end 50 km og hvor der angiveligt i alle småbyerne skulle være diverse forplejninger og salg af lokale produkter (vin). I øvrigt stillede de lokale sig til rådighed hvis vi ville se på vin. De må vi se på i morgen, jeg tror i det hele taget, at det kan blive hyggeligt her. Og så skal det heller ikke være en hemmelighed, at en del vedligeholdelsesprojekter og rengøring er blevet skudt foran os og lurur truende.

Lørdag den 18. maj

Var ikke rigtig imponerede af den lokale Lidl (stor og mere end almindelig rodet), så da vi var en tur oppe i byen i dag, fandt vi et andet og lidt mere (faktisk meget) imponerende supermarked, så vi fik gjort et par supplerende indkøb. Hver gang vi har haft cyklerne fremme i år har vi kigget på Stens baghjul og sagt, at det er godt at vi har ekstra dæk og slanger med. Så har vi hver gang aftalt, at hvis det punkterer så cykler Sten hjem med sit dårlige knæ og indkøbene. Det blev så i dag, at jeg skulle trække Stens cykel hjem og Sten skulle skifte dæk og slange.

Sten i gang med at skifte dæk og slange på sin Brompton

Alt blev ordnet inden vi skulle op og have vores eftermiddagsøl i klubhuset. Der så man fodbold, og Bayern München havde lige vundet det tyske

mesterskab. Da vi trådte ind af døren, var man ud over alle grænser begejstrede! Vi blev budt på en mirabelle-snaps, deltog villigt i fejringen og følte os særdeles velkomne. Undervejs blev Sten spurgt, hvad hans favorithold var og i første omgang svarede han meget diplomatisk at det var FCK. Nu ligger diplomatiet jo ikke naturligt til Sten så umiddelbart efter for det ud af munden på ham at det var det danske landshold fra 1992, - en bemærkning der udløste megen morskab hos forsamlingen. Overvejer at leje en bil i Trier og køre en tur, måske endda til Bruxelles. Sten snakkede med sin tidligere kollega Lene fra Bruxelles, for at vurdere mulighederne, og fik at vide vi kunne umiddelbart kunne låne et sted at bo, men vi har endnu ikke besluttet noget og strengt taget bør vi vel studere omgivelserne her på stedet.

Søndag den 19. maj

Så er det i dag man kan køre i fred for biler på vejene langs øst-siden af Saar; det er nemlig 'Saar-Pedal'-dag. Planen var at cykle til Saarbourg, der ligger 15 km syd for Konz. Det gik fint, der var en masse pitstop's, hvor man kunne forsyne sig med lokale vine, øl, pølser, pizza, flammkuchen (lokal specialitet, en slags lille ultratynd pizza lavet med krydret creme-fraiche, bacon og løg) og meget mere. Hyggelig tur og der var mange på gaden og der var jo plads til dem. Familier med børn på små cykler, med børn eller hunde i anhængere, mountins-bikes og el-cykler. Da vi kom frem til Saarbourg, benyttede vi et pit-stop til at få noget at spise, inden vi tog byen i besigtigelse. En meget sød og idyllisk by lige midt i vinlandet.

Saarpedal på de til lejligheden bilfri veje langs Saar floden til Saarburg, der ses i baggrunden

Med små hyggelige huse, og floden der løber gennem byen og hvor vandfaldet tidligere blev udnyttet i en vandmølle (nu lille museum).

Den fine vandmølle (med museum) i i Saarburg

Var på sightseeing tur i et lille gade-tog og fik på den måde set ret meget. Talte på fingrene om vi skulle tage toget tilbage til Konz (Stens knæ), men besluttede os til at cykle tilbage, men denne gang holde os til cykelstierne langs kanalen. Faktisk en meget smukkere tur end den på vejene. Stoppede i pit-stoppet her i Konz og nød et glas lokal hvidvin (Weissburgunder = Pinot Blanc) til en flammkuchen. Til det var der et tysk lokalorkester der spillede udmærket amerikansk musik... Country og Western-agtigt, hyggeligt. Var godt tilfredse med os selv, da vi landede i Sportboothafen Konz des Wassersport-club Konz 1960 efter at have siddet 30 kilometer i sadlen! Syns selv vi har gjort det godt!

Mandag den 20. maj

Regnvejr tager altså luften helt fra Sten. Tror jeg har lettere ved bare at bygge rede med strikke-tøjet eller en bog. Det var så det dagen gik med. Der blev også støvsuget så lidt af det vi har skudt foran os er ved at blive gjort.

Tirsdag den 21. maj

Endnu en dag med kontorarbejde og rengøring. Sten er så oplivet over at hans knæ klarede Saarpedal-dag, at han har foreslået at vi cykler til Trier i morgen hvor vi skulle få godt vejr! Det ser vi på stor alvor.

Overteltet var blevet tørt og det trængte helt klart til at få forstærket nogle syninger. Det fik Sten ”mig taget sammen til”, jeg var ikke meget svær at overtale.

Onsdag den 22. maj

Er et par gange gået op i klubben sidst på eftermiddagen og tage en øl, et krus cider (den er sur men holder 6%) eller et glas elbling (en gammel hvid druesort, som nu primært dyrkes i Mosel-regionen). Her har vi fået anbefalet et par spisesteder i Trier, så det var i dag det skulle prøves. Foldede cyklerne ud og begav os af sted. Fin tur langs floden af det, der nok i tidernes morgen har været en pramdrager-sti, og derfor er lige og uden meget stigning. Trier er en meget hyggelig by og man siger at det er Tysklands ældste by, grundlagt af Julius Cæsar. I en periode omkring år 250 var Trier hovedstad for den galliske del af romerriget. Parkerede cyklerne og gik rundt og kiggede på de mange gamle huse og det dejlige torv. Der var nye kartofler på gaden og det måtte vi have.

Store hvide asparges er en specialitet i Pfalz og det måtte vi selvfølgelig prøve

Købte ingen af de hvide asparges (som er en særdeles stor delikatesse i dette område) i dag, men det står på menuen en af de nærmeste dage. Gik direkte til katedralen som er kirken for det ældste bispesæde i Tyskland. I middelalderen var ærkebiskoppen af Trier også en betydningsfuld fyrste, der kontrollerede landområder fra den franske grænse til Rhinen. Han var en af de syv kurfyrster, som kårede kejserne af det så kaldte tysk-romerske rige; en 'mærkelig' sammenslutning af centraleuropæiske småstater, der i princippet bestod mellem år 962-1806. Efter vi havde besøgt den meget imponerende katedral, klostergården der hører til samt den kirke der ligger lige ved siden af. Denne sidste er en utrolig smukt opdateret

kirke, med moderne glasmosaik vinduer, lavet i stor respekt for de gamle traditioner. Så var det blevet tid til frokost og vi opsøgte den nærmeste af de restauranter vi var blevet anbefalet af medlemmerne af Konz motorbådsklub: Wirtshaus Zur Glocke. Det levede fuldstændig op til forventningerne! Jeg fik en meget lækker (faktisk to) wienerschnitzel(er) med dejlig svampe sovs (nej det er kun i Danmark at en wienerschnitzel serveres 'drenge') og Sten fik tre forskellige kødmedaljoner med tre forskellige sovs til. Dertil også en Elbling. Meget delikat.

Karl Marx som 'Rød Gubbe' på et stoplys i Trier

Og så er Karl Marx er født her i byen, noget man gør lidt ud af. Det hus han boede i er bevaret og er nu et museum, - mere et monument over hans liv og ideer end et museum. Det er meget stiligt og pænt og kommer rundt om alle hans aktiviteter. Man kunne bruge timer her, men det gjorde vi ikke. Til gengæld bemærkede vi nu at gamle Karl optræder i byens daglige liv. Dels på postkort (!) dels som den røde mand på trafiklysene ved fodgængerovergange. Man tror næppe sine egne øjne, men Sten sikrede sig fotodokumentation.

Trier er også kendt for sine velbevarede romerske bygninger... men det nåede vi ikke i dag, så vi besluttede os for at tage hertil igen på fredag, så kunne vi også prøve den anden restaurant af som de lokale har anbefalet. Cyklede hjem i god ro og orden og det lader til at vi får godt vejr nogle dage nu.

Torsdag den 23. maj

Sidste egentlige "arbejdsdag" her i Konz, for i morgen skal vi til Trier igen og i week-enden kommer Pia og Henrik på besøg fra Bruxelles.

Det blev så til en vaske-tøj-dag og en vaske-dæk-dag. Sten havde den hårde tørn med dækket, og det var da også lige ved at slå hans knæ helt ud, men jeg håber på at det kan bruges i morgen hvor vi skal til Trier.

Fredag den 24. maj

Sten var klar (red: Ipubrufen virker!) Det er altså bekvemt at cykle langs floden, så vi cyklede direkte til Porta Nigra, den bedst bevarede (romerske) byport nord for Alperne. Den er imponerende og den er stor. Bygget i år 180 evt. eller der omkring). Var blevet anbefalet at gå på Museum am Dom, for der udstilles nogle romerske loftsmalerier, man har fundet under domkirken og restaureret. Det var ikke en stor udstilling, men den var meget interessant, især videoen om restaureringsprocessen.

Trier er i det hele taget en smuk gammel tysk by at besøge

Dagen i dag var i øvrigt i de gamle romeres tegn så vi fortsatte til den store, såkaldte basilika, der (angiveligt) oprindeligt var den romerske kejser Konstantin den Stores tronsal (hvornår og hvorfor var Konstantin i Trier?). I dag er den en luthersk kirke. Også her var den restaureret i en meget enkel stil, og ganske imponerende. Frokosten indtog vi i Kartoffel Kiste, også en restaurant de lokale i sejlklubben havde anbefalet os. På vej ud af byen ville vi se ruinerne af romerske bade der er i byen. Fik også set dem på afstand, men der skete noget med cykelstierne og cykelreguleringen, så vi skulle ud og køre mellem mange biler, så vi kom aldrig nærmere på. Men vi fik set det romerske amfiteater man har gravet ud. Arenaen er

bevaret og rummene under denne (altså det der var bag scenen), men siddepladserne er væk; stenene kan man sikkert finde i andre gamle bygninger i byen. På vej tilbage var vi i Lidl for at købe laks til de hvide asparges vi købte på torvet tidligere på dagen (gæstemad til Henrik og Pia).

Lørdag den 25. maj

Efter planen ankom Henrik og Pia ved et-tiden. De har indlogeret sig i en tøndeformet hytte på campingpladsen ved siden af. Smart træk! Spiste en hyggelig frokost (asparges og laks) og kørte derefter op til et frilandsmuseum (Volkskunde u. Freilichtmuseum Roschieder Hof), der ligger lidt oppe af skråningen bag Konz. Der var også en udstillingsbygning med klenodier fra alt der hører til i en landsby: skole, vinbryggere, skomager, manufakturforretning, urmager og meget, meget mere. Derudover var der genopførte huse fra omegnen, virkelig flot lavet. Man havde fortalt os at man kunne bruge en hel dag der, men vi var tvivlsomme, vi var der dog så længe at museumsshoppen var lukket da vi gik (red: katastrofe). På vej tilbage fik vi en øl på torvet her i Konz, inden vi tog tilbage og gik i grupper for så senere at mødes på campingpladsens restaurant. Ikke den store kulinariske oplevelse, men vi hyggede os så meget (med rigelige mængder lokal vin), at de var ved at lukke om ørerne på os.

På besøg på frilandsmuseet: Volkskunde u. Freilichtmuseum Roschieder Hof (med Pia & Henrik)

Søndag den 26. maj

Ved ni-tiden kom Pia og Henrik til morgenmad, vi tog os god tid, og det var godt, for selv om vi

ikke har set dem længe så føles det ikke som lang tid, og der er jo en hel del der skulle følges op på. Det bliver hyggeligt når de flytter til Danmark, om ikke så længe. De ville gerne se lidt af Trier på vej hjem, og de ville være hjemme i aften når valget til Europaparlamentet afgøres... kan vi godt forstå! Det bliver også spændende.

Mandag den 27. maj

Sidst på eftermiddagen i går, gik det op for os, at det først er på onsdag at sluserne åbner. Misforståelsen skyldtes noget med hvordan det er angivet i den oversigt, vi har kigget på, og så det "logiske" i at der skulle være en mandag at de skulle åbne. Så vi fik lige "foræret" et par dage mere her i Konz. Dagen i dag endte med at være en total fridag, hvor vi slappede af og læste i bøger.

Tirsdag den 28. maj

Denne anden dag vi fik forærende her i Konz, brugte vi til at få købt ind, ryddet lidt op, få fyldt vand på og var oppe med nøglen til havnefogeden. Vores nye lokale venner her havde foreslået os at besøge Neumagen-Dhron og Traben-Trarbach på vores videre færd, så det er de første mål på den videre tur. Kiggede også lidt på de videre planer for turen. Med den guide vi har, er man nød til at forberede sig, for den er lidt svært tilgængelig.

Onsdag den 29.maj

Endelig kom vi af sted fra Konz. Var ude af havnen klokken tyve minutter over otte. Må indrømme, at den flod-kanal-guide vi bruger er ved at drive mig til vanvid! Kortene er elendige, de er ikke nordvendt (faktisk ændrer nordretningen sig fra side til side, ja ind imellem kan der være to kort på samme side med forskellig nordretning), der er ikke målestok på og signaturerne er uigennemskuelige. Det tager mig altså noget tid for at få dem på plads i min hjerne. Egentlig troede jeg, at jeg bare var steds- og retnings-forvirret, men nej! Det er bare min indbyggede orienterings-algoritme der er meget lang (red: og muligvis bør opdateres, men måske er hardwaren for gammel)! Skal nok have den gennemgået ved lejlighed. Sejler mellem vinmarker og det er utroligt smukt med

stadig varierende mønstre i vinrækkernes orientering, således at de følger bjergets konturer, og der er mange marker. Selv om vejret er lidt overskyet er landskabet utroligt smukt og varierende.

Vinmarker mellem Trier og Neumagen Dhron

Var selvfølgelig startet i morges med at iføre os de blå mænd, men ved tolv tiden var det så varmt at vi tog dem af... Håber vejret vil blive varmere. Da vi nærmede os Neumagen-Dhron så vi en lille sød dampbåd 'Bliz', der truttede venligt, da vi passerede den lige før marinaen.

Mellem Trier og Neumagen Dhron, bydes vi velkommen af det fineste lille dampskib, som det viste sig var en del af et helt dampskibstræf

Var fremme klokken et efter 25 sømil (47 km) og to sluser fra Konz. Besluttede os til at spise en frokostsalat på restauranten lige ved havnen, og da vi efter en lur skulle op og betale mødte vi vores naboer fra Konz; hyggelige og søde mennesker. Her i Neumagen-Dhron fandt man under nogle udgravninger en gammel romersk

gravplads med gravmonumenter fra gamle romerske vinbønder. Disse illustrerer, hvorledes man transporterede vinen på både på floden, ret flotte. Hele byen var præget af disse romerske efterladenskaber. Da vi kom tilbage efter vores bytur gik det op for os, at vi var landet midt i et dampskibs-træf, altså et mini-dampskibs træf. De fleste af bådene var ikke over fem meter, men de havde alle de flotteste maskiner i, der skinnede i poleret messing og chrom.

Torsdag den 30.maj

Da vi havde fået en nøgle til badefaciliteterne skulle den afleveres inden vi sejlede videre (havde betalt depositum, €10), så vi kom først af sted klokken ti minutter over ni, men så havde jeg også været hos bageren og hente brödchen til frokost, mens de flotteste huse langs floden, ja - der var hele tiden noget at se på.

De berømte vinmarker langs Mosel 'reklamerer'. Her er det Piesporter Goldtröpfchen man ser

Sten havde gjort båden klar. Endnu en overskyet dag mellem vinmarker, og Var fremme i Traben-Trarbach klokken to, efter 26 sømil (49 km) og to sluser fra Neumarken Dhron. OG da vi var oppe for at betale havnepenge mødte vi vores gamle naboer fra Konz igen. Vi nød et glas lokal hvidvin sammen med dem hos havnefogeden 'Hanne'. Kom til at snakke lidt om den udvikling Tyskland har været igennem de sidste mange år, måske lidt inspireret af at Sten fortalte at han havde arbejdet to år i Berlin lige efter Tysklands genforening. Og for første gang var vi sammen med tyskere vi ikke kendte, som talte om deres bedsteforældres oplevelser under 2. verdenskrig. Også om hvordan deres børn slet ingen fornemmelse har af, hvad der skete og

f.eks tror at filmen "Schindlers liste" er ren Hollywood-fiktion! Og det er jo egentlig lidt tankevækkende og uhyggeligt.

Fredag den 31. maj

Overliggerdag, som vi brugte til en tur på cykel til byen Traben Trarbach. Efter brande i Trarbach i 1858 og i Traben i 1879 er flere huse byen blevet genopbygget i Jugend- og Art deco stil og bestemt værd at se. Borgruinerne efter borgen Grevenburg bygget i 1350 ligger over Trarbach, og den har vi fin udsigt til fra vores cockpit.

Et af Traben-Trarbachs smukke huse, her i Art-deco stil

Byen har været et centrum for vinhandel i Midt-Mosel, og er en rig by. Vi nød en meget let frokost i en vinstue, hvor vi fik smagt på to forskellige vine til vores pandekage med skinke og ost (red. kommentar: begge vine Riesling auslese; men mens den ene var 'trockn' og med meget højt syreindhold var den anden 'feinherb' og havde en langt bedre balance mellem syre og sukker). Da Sten skulle betale kom han til at købe tre flasker af den af vinene vi bedst kunne lide ('feinherb'). En lun dag, håber stadig på at vejret er ved at blive bedre

Lørdag den 1. juni

Tror det er ved at blive bedre vejr. Turde dog ikke starte uden at iføre os de blå mænd for det var stadig morgenkoldt, men vi havde dem kun på lidt over en time. Var da også tidligt oppe og ude af havnen klokken otte, og den første sluse sejlede vi lige ind i. Det gjorde vi ikke ved den anden, der var der lidt ventetid. I det store og hele synes jeg vi har været heldige med

slusningerne. Endnu en dag, hvor vi har sejlet mellem vinmarkerne på de sydvendte bjergsider på begge sider af floden; lyder mærkeligt men så meget meandrerer Mosel altså. Det giver nogle utrolige mønstre, når markerne skal udnytte alle de egnede bjergsider. Har svært ved at forestille mig, hvordan det er at arbejde på disse stejle og meget lidt fremkommelige marker (Jørgen Holm har i en mail skrevet til os at han mener det må ligne rapelling). Det er intensiv dyrkning og monokultur om noget er det.

Mellem Traben Trarbach og Cochem

Den sidste sluse gik fint og vi var fremme i Cochem klokken kvart over to. Spiste en hurtig frokost og tog op og kiggede på byen som ligger lige under en rigtig fin middelalderborg og selve byen er bestemt også et besøg værd men et udpræget turiststed, hvor vinsmagningen løfter stemningen.

Fra Cochem udgår der til aften ture på floden med dans og det med et rimeligt højt lydniveau.

Søndag den 2. juni

Selv om vi var tidligt oppe og også i dag ude af havnen klokken otte, tog vi chancen og lod de blå mænd være nede. Det blev så til den første dag helt uden blå mænd! Jo, nu tror jeg på at vejret er ved at blive bedre. Det er virkelig ”sol og det er sommer og det er søndag” la-la-la..... der er mange mennesker på floden, også dem med vandscootere og andet djævelskab.

Heldigvis er vandski begrænset til nogle områder, så der kan findes rolig sejlads sted på nogle strækninger. Det var dog markant, at jo nærmere vi kom Koblenz, jo mere gang var der i den. Det

er virkelig sommer i dag og vi nyder det. Fik tanket diesel (billigere end i Frankrig men dyrere end i Luxembourg) og fik også skiftet den tomme CampigGaz dunk ud med en fuld.

Flod- og kanalsejlad betyder at man hele tiden skal være opmærksom på at få tanket op når muligheden endelig er der

Var fremme ved Yacht Club Rein Mosel allerede klokken et. Det her er en 'sejlkub', og der var straks én, der var klar til at hjælpe os med fortøjningen. Længe siden det sidst er sket. Gik op i klubbens restaurant og spiste frokost, inden vi gik tilbage og ordnede kontor. Nu er det blevet varmt! Der er gennemtræk i Troidand og man kunne måske overveje at starte ventilatorerne!

Mandag den 3. juni

Overliggerdag for vi måtte se nærmere på Koblenz. Desværre også en by der har været bombet sønder og sammen, så egentlig er gadebilledet lidt ensformigt. Måtte dog ud til Deutches Eck, så vi kunne se hvor Mosel løber ud i Rhinen og måske få et indtryk af strømmen i Rhinen. OK, jo der løber strøm, og det kan ses, men så vidt vi har kunne spørge os frem til så er det til at leve med.

Beundrede også rytterstatuen af Vilhelm I, der var blevet udråbt til tysk kejser af Bismarck (før dette havde han 'kun' været konge af Preussen). Det blev han i Spejlsalen på Versailles i 1871, umiddelbart efter den så kaldte Fransk-Tyske krig i 1870. Her blev franskmændene (Napoleon III) løbet helt over ende. Men Tyskland havde selvfølgelig også 'øvet sig'; først mod Danmark i 1864 og senere mod Østrig i 1866. Fik en kop

kaffe i byen inden vi kørte til Lidl og købte ind. Det var en varm dag, sommeren er over os, så det blev en stille eftermiddag.

Tirsdag den 4. juni

I den forrige sluse fik vi af slusevagten en telefonliste for sluserne på Mosel. Vores VHF driller stadig, og han kom for at irectsætte os, men blev helt fremkommelig, da vi takkede ham mange gange for hans ulejlighed. En motorbåd vi slusede igennem sammen med, antydede at det var fordi han kunne høre at vi ikke var tyskere, og han var ny, så han ville lige 'hjælpe os'. Tjekkede med ham om strømmen i Rhinen og han sagde at det bestemt var til at håndtere på denne årstid. Var ude af havnen i Koblenz klokken syv! Vidste ikke rigtig hvor langt vi ville i dag, da vi lige skal finde ud af hvordan vi skal takle strømmen på Rhinen. Med vores telefonliste i hånden ringede vi til slusevagten og kom igennem sammen med et fragtskib. Så vi fik da glæde af listen, her i den sidste sluse på Mosel. I øvrigt står alle telefonnumrene i de kanal-beskrivelser vi har fundet, både dem på papir og i de elektroniske udgaver.

Statuen af Kaiser Wilhelm I som den står i sin magt og væld (ved Deutches Eck), med udsigt nordpå over Rhinen hvor vi skal sejle de næste dage

Da vi kom ud på Rhinen fik vi et skub bag i: strømmen løb med mellem to og tre knob og vi loggede på GPS'en flere gange over ti knob (det vil sige medstrøm på op til 3½ knob). Så det gik hurtigt ned af floden! Og de andre skibe sejlede også hurtigt, og der var mange af dem... rigtigt mange. Lige når man troede, at vi kunne slappe lidt af kom der en rundt om hjørnet, og så skulle

det lige tjekkes om han havde en blå plade oppe med lys i (et kanalsignal der ligner et solcellepanel og som typisk er monteret på styrbords side af styrehuset). Havde han det, så skulle han passeres til den side pladen er (altså styrbordstyrebord), Denne passage vælges typisk af tungt lastede skibe der vil ud i strømlæ i flodens sving. Derimod er det vores erfaring, at når bådene sejlede i ballast havde de ikke en blå plade oppe; men det skulle jo lige tjekkes. Så det var om at holde øje, nogen gange kom vi til at ligge som pålæg i en sandwich mellem sådanne kæmpe lange både. Og så kom de jo hurtigt op bagfra! Selv om vi syntes vi holdt et vågent øje med skibe agten fra, så fik vi da et enkelt gang et trut.

Nu sejler vi gennem et industriområde, skal jeg love for. Og et levende et, med stor produktion, med både raffinaderier og atomkraftværker. Ikke som i Frankrig, hvor alt var lukket ned, og langs Mosel hvor det var intensiv landbrugsproduktion (vin).

Da det gik hurtigt frem og da vi var igennem Bonn sidst på formiddagen, besluttede vi os for at sejle helt til Köln, hvor vi var klokken halv to efter 38 sømil (100 km) og kun den ene sluse for at komme ud af Mosel.

Onsdag den 5. juni

Det er i dag de stemmer hjemme i Danmark! Lidt spændende er det da. Ser ud til at der er lidt trængsel på højrefløjen med to nye ekstremt fremmedfjendske partier, så lad os da håbe på at de stjæler stemmer fra hinanden!

Så ligger Köln bag os

Planen var at cykle til Kölner Dom, se lidt på byen og så på vejen tilbage kigge ind til Lidl for at få bragt yderligere vin til lageret. Alt gik efter planen og vi spiste frokost i byen.

Da vi kom tilbage lå der en dansk båd s/y Quark med Tina og Christian ombord. Dem inviterede til et glas sidst på eftermiddagen, og det blev vældigt hyggeligt, mens vi sporadisk fulgte med i exit poles og prognoser for valget derhjemme. Da vi gik fra hinanden, var vi alle fire godt tilfredse med valget som det så ud da. Det lader til at mange vælgere er kommet "hjem" til de gamle partier og at de yderst til højre har taget stemmer fra hinanden, hvilket medfører at Dansk Folkeparti er blevet halveret!

Torsdag den 6. juni

I dag er det Bentes fødselsdag, men vi skulle jo vente med at ringe til vi kunne stole på at hun var kommet ud af fjer'erne i Los Angeles. Vi fik fat i hende, og fik ønsket hende tillykke med dagen og også med den Emmy hun blev belønnet med forleden dag (som tekstforfatter til Ellen Degeneres show, en meget stor sag i USA). Flot gjort.

Kom af sted fra Köln klokken otte og det blev en sur dag på floden, modvind, overskyet og koldt, så de blå mænd blev fundet frem igen. Omgivelserne langs floden er ikke spændende (industri-industri-industri), men bestemt "spændende" sejlads -på den adrenalin-krævende måde!

Og jo længere nordpå v kommer jo mere industri

Igen i dag masser af fragtskibe med og uden blå plader, der skal passerets aved om, men det gik friskt ned ad floden og vi nåede Duisbourg

allerede klokke halv to, efter 92 kilometer over grunden og bare 35 sømil på loggen.

Føler os hjemme her. Ligesom i Kalkbrænderihavnen, ligger vi i et gammelt havneområde, som er ved at blive ombygget til kontorområde og hist og pist står der kraner fra tiden, hvor der kom fragtskibe hertil.

Fredag den 7. juni

Har planlagt at ligge stille et par dage, for vejrudsigten ser ikke for spændende ud: regn og rusk med op til 23 m/s i stødene). Fik cyklerne foldet ud og var oppe og handle lidt i Lidl som ligger 300 meter væk, det er jo bekvemt. Cyklede over til byen og gik lidt rundt og osede og fik frokost. Tror Sten så sig varm på en laber lille tablet! Den han købte, da den gamle Sony blev stjålet eller glemt i TGV toget på vej hjem fra Dijon sidste efterår, er alt for stor og tung til at bruge til at læse på i sengen (siger han). Nu må vi se hvad det bliver til. Nåede lige at komme tilbage og slå teltet op inden det øsede (nej styrtede i tove) ned!

Der er ikke mange huse fra før 1945 i Duisburg Altstadt

Lørdag den 8. juni

De havde lovet rigtigt blæsevej i dag og det holdt; sikke et surt vejr. Den labre Huawei tablet kaldte på Sten, så vi tog over til byen og han havde den med hjem: en meget glad mand og så er han da beskæftiget de næste mange timer!

Søndag den 9. juni

Var lidt i tvivl om hvilke sluse vi skulle igennem, når vi skulle videre nordpå (der er på de første kilometer to parallelle, en i havnekanalen og en i Ruhr floden) og de lokale kunne

ikke hjælpe, men foreslog alle, at vi skulle ringe til slusevagten og det gjorde vi. Fik at vide at vi skulle bruge den sydlige, Rhur-slusen. Af sted tyve minutter i otte og sejlede direkte til slusen og blev sluset igennem med en fragtbåd, som vi kom til at følges med det meste af dagen. Af de fem sluser, vi var igennem i dag, havde de fire af dem "svømme-pulleter" og det er dejligt nemt og bekvemt. Sejlede frem mod Dattlen, hvor der ligger en "Motorbootclub Lünen". Blev modtaget varmt af havnemesteren, som anviste os en plads og hjalp os ind. Han gav os også en masse brochurer om det område vi ligger i.

Datteln på Dortmund-Ems kanal, hvor dette gamle hæveværk er en del af et sluse/kanal museum

Det er blevet en slags industrimuseum, bygget op omkring et sluseanlæg og en sluseelevatør fra Kejser Wilhelm den II's tid (1890'erne). Var fremme klokken kvart i fire efter 35 sømil (52 kilometer). Jeg bød på tysk schnitzel med champignon á la creme, efter vi havde været oppe og kigge på de imponerende anlæg.

Mandag den 10. juni

Faldt tidligt omkring-kuld i går aftes, friskluft-forgiftning- tror jeg, men var alligevel først af sted ved ni tiden. Det var overskyet, men lunt så de blå mænd kom aldrig op. Det var easy-sailing, så vi arbejdede os bare frem over Dortmund-Ems-kanalen, og egentlig oplevede vi ikke noget sindsoprivende på turen. Ved halv fire tiden var vi fremme i Yachthafen Marina Alte Fart Fuestrup, en fin marina med en lille hånd-trukket færge (mellem Dover & Calais), hvis man skal over på 'den anden side'. Det blev

så til 36 sømil i dag (64 km) og en sluse (og nu sluses der ned) fra Dattlen.

Tirsdag den 11. juni

Troede egentlig vi var modne til en overliggerdag, men da vi vågnede i morges var vi friske til at komme videre.... dog regnede det! Gik lidt rundt om os selv.... og lidt i vejen for os selv, indtil vi fik regntøjet frem og kom af sted kvart over otte. Inden vi sejlede, havde jeg været oppe på havnekontoret og hentet det brød jeg havde bestilt i går. I dag ville vi ikke så langt, og havde besluttet os for en havn lidt inde på Mittelland-kanalen. Det gik fint, - ikke meget trafik og da vi ikke kunne holde ud at have oliebukserne på mere, var det blevet lunt og det var holdt op med at regne. Var fremme ved Marina Recke ved kilometer '13' på Mittelland-kanalen klokken halv et, så blev der dømt logbogs-dram og almindelig frieftermiddag, dog med en kort ekskursion til et lokalt supermarked. Også her kunne vi bestille morgen brötchen.... så det gjorde vi.

Et af de utallige "Sicherheitsthore", der af sikkerhedsmæssige grunde at isolere de enkelte kanalaflsnit

Onsdag den 12. juni

Var af sted klokken kvart i ni. Egentlig troede vi det ville blive godt vejr, men vi blev så grueligt snydt! havde ikke forberedt os, og det et blev møjvejr så det ville noget. Sten nåede både at få sin blå mand og sin regnjakke gennemblødt inden han skiftede til det store udstyr: olietøjet! Jeg skiftede direkte til det "store sæt" så jeg blev ikke så våd. Da vi var fremme ved Preußish Oldendorf, var vi godt trætte af vejret

og klokken var blevet kvart over to, så vi sejlede ind. Der var ikke lige meget vand i havnen over det hele (faktisk ikke en havn, men blot et anlæg i en 'udposning' på kanalen), så rigtig mange 'grøntsager' (bundvegetation), så vi stod nærmest stille på et tidspunkt. Sejlede ind til en plads, hvor en rar lokal mand Willy, hjalp os ind i det øsende regnvejr. Da vi havde fortøjet, lagde vi mærke til, at der var benzin eller diesel i vandet bag båden. Første teori var at det måtte komme med udstødningen, men flere forsøg afkræftede denne teori. Vi grublede som gale for at finde ud af, hvor det kom fra. På et tidspunkt troede vi, at det kunne være noget fedt fra skruen, så Sten var var i vandet og rykke i skruen. Intet galt. Ved samme lejlighed fik han så til gengæld fjernet alt det, vi havde pløjet op fra bunden da vi tidligere sejlede på lavt vand. På vej op ad vandet, lagde han mærke til at der løb diesel ned ad agterspejlet (fra udluftningen fra dieseltanken)! Puhh ha.. det er dejligt at finde ud af hvad der er galt! Men hvorfor der lige pludselig her, hvor tanken er halvtom kommer noget ud står hen i det uvisse. Og problemet må vel have været der i længere tid uden vi har bemærket det. Mystisk. I alt fik vi i dag sejlet 33 sømil (58 km) fra Rechen, og helt uden at skulle sluse.

Torsdag den 13. juni

Kom fra Preußisch Oldendorf klokken halv ni, og håbede rigtig meget på godt vejr, og det fik vi! var fremme i Idensen klokken halv tre efter 37 sømil (64 km). Turen var helt ukompliceret og var betydelig behageligere i solskin. Sten brugte en del tid "på kontoret", da LB (vores forsikringsselskab (Lærerstandens Brandforsikring) ikke kan finde ud af at forlænge vores forsikring! Ret træls, har efterhånden brugt ret meget tid på det og har ikke kunnet få bekræftet om vi er forsikret. Plejer at kunne gøre det via deres hjemmeside, men nu står der, at man skal ringe. Det gjorde vi så og kom i kø som nummer 83! Efter tre telefonsamtaler og mindst lige så mange mails, har vi endnu ikke fået at vide om vi er forsikret! Sten brugte tiden på kontoret til at skrive en mail og beklage sig over behandlingen. Nå, vejret var fint og det gik fint hen over vandet og da vi betalte havneafgift beslut-

tede vi os til at spise her i aften (altså: jeg laver mad).

Fredag den 14. juni

Var ude af havnen ved Idensen tyve minutter over otte. Det var køligt, men ikke til hverken blå mænd eller regntøj, - hurra! Stille og rolig tur, hvor vi havde planlagt at fylde diesel på undervejs.

Mens vi ventede på at komme til dieseltanken ved Yachthafen Hanover, ringede de fra Lærestanden. Det blev vi ikke meget klogere af, hun kunne dog sige at vi var dækket. Sten har prøvet at betale et tilbud de har fremsendt, og kan ikke se om det er betalt, og det kunne hun heller ikke! Sten var meget - meget træt da han havde talt med hende.... nu begynder det næsten at blive morsomt (redaktionel kommentar 'tragi-komisk', men det er da godt at konstatere at det ikke kun er 'det offentlige' læs= SKAT, der har problemer med deres edb-systemer). Efter 20 minutters venten, kom vi til ved dieselstanderen ved halv tolv tiden og fik 110 liter fyldt på.

Under vores ophold i Hannover Motorboot Club fik vi besøg af vores gudsøn Ragner (der bor i Hannover)

Forsatte til Hannover Motorboot Club der ligger ved en sidekanal Misburg, og der var vi klokken halv et. Et meget idyllisk sted, med hjælpsomme mennesker. Havde egentlig valgt dette sted fordi det ligger tæt på der, hvor vores gudsøn Ragnar bor, for at gøre de enkelt for ham at komme hertil. Men sikke dog en fejltagelse. Dette sted ligger uden for lands lov og ret midt i et industrivarter (faktisk kan Google Maps slet ikke finde hertil, hvilket vi aldrig har oplevet før) dog er det lige her, i meget grønne omgivelser,

så industrien kan vi overhovedet ikke se fra båden; men vi fik syn for sagn, da vi skulle op og handle.....

Har været lidt i tvivl om Ragnar overhovedet havde mulighed for at komme, han arbejder jo - i et supermarked, så ved man jo ikke rigtig med arbejdstiderne - men fik her til aften en SMS, hvor han fuld af optimisme siger at han nok skal finde os og at han glæder sig.

Lørdag den 15. juni

Vores GPS har i et par dage ikke været særlig villig til at finde vores position. Sten har spurgt ud på internettet (FaceBook-gruppe Tursejlsport), om der måske er et lille back-up batteri, der kunne og evt. skulle udskiftes? Svarene antydede at det godt kunne være en mulighed og Finn hjemme fra klubben sendte til og med et link til en forklaring på hvordan. Brochuren skulle lige findes frem, så vi kunne tjekke at vi havde fat i den rigtige model. Det havde vi! Et batteri var indkøbt i den lokale EDEKA for € 1,5, så Sten gik ufortrødent i gang her til formiddag. Og det lykkedes! Nu finder GPS'en positionen som en mis! Jeg er bare så stolt af min mand!

Ragnar kom her til aften, da han var færdig på sit arbejde. Var som nævnt lidt spændt på om stedet her var til at finde, men han havde fået et lift af en venlig mand, der skulle her ned i klubben og grille, så det var åbenbart ikke så svært som vi troede. Havde købt en flaske sekt, som velkomstdrik, for det skulle da fejres at vi havde besøg af vores ynglings gudsøn! Det blev en rigtig hyggelig aften. Sten havde forberedt en tre retters menu, og inden vi nåede til desserten, var vi blevet enige om, at Ragner sagtens kunne sove her, for der var virkeligt meget at snakke om. Han er blevet nu souschef i det supermarked han arbejder i (med 70 ansatte), og tager hjemmefra klokken fem om morgenen, - kan godt forstå han har brug for nogle slappe-af-dage ind imellem. Han er blevet en meget sød, rar og tænksom ung mand. Men ja, han er jo også blevet næsten tredve år. Det var Så dejligt at møde ham igen. Og Ragnar blev på Troldand natten over.

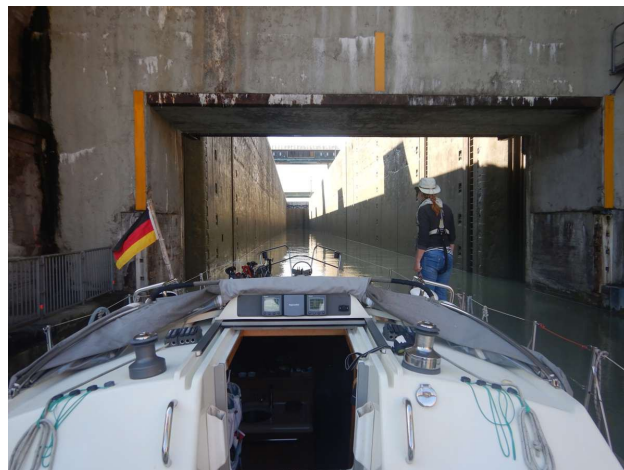
Søndag den 16. juni

Var alle tre lidt brugt her til morgen, men vi gik

stille og roligt i gang med dagen med kaffe, te og "hundemad" (en betegnelse der – under turen tilbage fra Acorerne, af Jørgen - blev givet til skibets nærende morgenmad af yougurt, müsli og frisk frugt). Fortsatte vores hyggelige snak fra i går aftes, mens vi fyldte vand på og jeg fortsatte mit projekt med at lappe mine elleve år gamle cowboy-bukser (tror egentligt at det er et omsonst projekt, men jeg hygger mig). Sidst på formiddagen, tror jeg at Ragners brusebad derhjemme kaldte på ham, så han tog af sted. Sten fulgte ham lidt på vej. Derefter brugte vi resten af dagen til absolut ingenting.

Mandag den 17. juni

Var af sted i morges kvart over otte. Og det gik så bare lige ud ad Mittellandkanalen, overhovedet ingen distraktioner ud over en enkelt sluse lige da vi var startet, og så det sædvanlige slagsmål med selvstyreren.

Den store sluse (Schleuse Anderten) umiddelbart efter Hannover (en af de få på Mittellandkanal)

Alt det jern der er er i kanalerne, ud over alle skibene, er kanalerne jo spunset over store strækninger, ligesom diverse jernbetonbroer trækker så enormt i kompasset, og så begynder selvstyreren at leve sit eget liv. Fulgtes med nogle meget søde mennesker i en 29 fods motorbåd, og det var hyggeligt Fremme i Fallersleben klokken tre efter 37 sømil (57km) fra Hannover. Nu er vi så færdige på Mittellandkanalen og drejer i morgen nordpå af Elbe-Seite-kanalen.

Fredag den 21. juni

.... Det er blevet fredag og vi er kommet til

Lübeck. De forløbne tre dage, har vi været af sted ved halv nitiden, og af forskellige grunde blev det lange dage. Tirsdag og onsdag lignede hinanden og mandagen til forveksling..... lange lige kanaler uden afveksling, og man kan næsten ikke se noget over kanalernes kant.

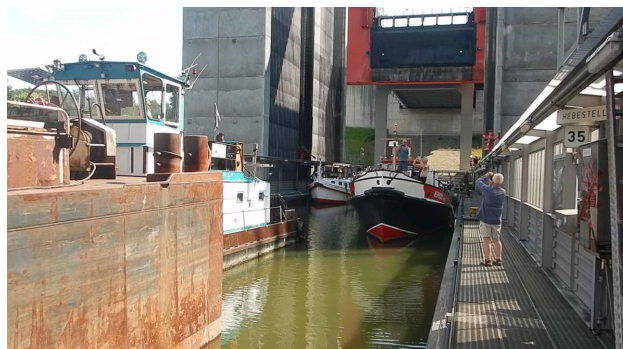

Så er vi på vej nordpå ad den brede, helt lige Elbe Seitenkanal

I tirsdags den afveksling, at vi ved slusen i Uelzen måtte vente i tre timer før vi kom igennem. De søde mennesker i den lille motorbåd hedder Peter og Petra (Scand 29 Baltic: Liberty), og dem havde vi faktisk aftalt at følges med. Praktisk for os, for han kender reglerne ved sluserne og er god til at snakke med slusevagterne, hvilket kom os til gode. Da vi endelig kom til Uelzen, inviterede vi dem på et glas hvidvin. Det blev en rigtig hyggelig aften, for der var 'schnitzel-aften' på havnens restaurant og det kunne vi ikke stå for.

Onsdag kom vi frem til "hejseværket" ved Lüneburg allerede lidt over tolv, og fik at vide der var fem (FEM) timers ventetid. Byggede rede, spiste frokost og så på det besynderlige bygningsværk. En svømmepøls-elevator! Bådene sejler ind i et kæmpe badekar, som så bliver hævet eller sænket de 30 meter der skal til. Det ene bassin er ude af drift for øjeblikket, så der var travlt omkring det, der virkede. Efter tre timers ventetid kom der detaljerede instrukser fra slusevagten. Godt at Peter var med! Vi skulle fire lystsejlere ind med en slæber, en turistbåd der bare skulle turen op og ned. Vi fik nøje anvist hvordan vi skulle placere os i forhold til hinanden inde i bassinet. Og så gik det ellers nedad, dybt fascinerende! Ingen uro i vandet, fredelig operation.

Det enorme hæveværk (38 meter) Lüneburg-Scharnebeck (her ses bagud mens vi langsomt sænkes)

Var fremme i Lauenburg, hvor vores andre nye venner (fra Kiel) Tina og Christian lå. De har overhalet os, mens vi var i Hannover og besøge Ragnar. Hyggeligt at møde dem igen. Så var der kun syv sluser tilbage til i går torsdag, hvor vi ville forsøge at nå frem til Lübeck. Peter kom over og fortalte os, at man i princippet kun melder sig til den første sluse, og så skulle det hele ske af sig selv. Det gjorde det faktisk også. Var fem både der startede ved slusen i Lauenburg, hvor vi ventede en god halv time, og så gik det frem over kanalen og i gennem sluserne. Ved Mölln stoppede de tre af bådene og derefter var vi kun vores nye venner og os der sejlede videre til Lübeck. Var fremme klokken halv seks og vi har sejlet gennem den sidste sluse i meget lang tid! Turen i går var meget forskellig fra turen på Elbe-Seite-kanalen. Elbe-Lübeck-kanalen er meget mere varieret og kanalen kommer efterhånden ned i niveau med omgivel-

serne så man kan se omkring. Så faktisk rådyr i på en mark i et skovbryn.

Egentlig var det meningen, at vi skulle have været ude at spise, men det orkede vi faktisk ikke, så det bliver i dag. Nu begynder vi også at kunne planlægge, at komme til Travemünde og få masten på. Sætter på at sejle derop på mandag eller tirsdag. Nu skal vi lige se byen og udnytte, at her er strøm og vand på broen... og at vi har lidt tid inden vi søndag (formodentlig) skal til Hamburg for at besøge Sam og Alex (engelske sejlere som vi mødte i Galicien og senere på Acorerne). Derefter forventer vi besøg af Roger og Lizzie mandag. Det er engelske sejlere, som vi overvintrede med i Sant Carles de la Rapita, og som senere har besøgt os i København og vi dem i Exeter. De har nu solgt deres båd og er nu i Danmark i en nyindkøbt Camper, men vil gerne møde os på deres vej hjemover.

Formiddagen i dag brugte Sten og Peter på at køre til en skibsprovianterigshandel. Den var vist ikke lige til at finde. Peter (mente han) havde en klar fornemmelse af, hvor den lå, men det var vist ikke helt i overensstemmelse med virkeligheden. Efter en del forespørgsler hos lokale de mødte undervejs, fik Sten (efter flere forsøg) lov til at tage Google Maps (på mobiltelefonen) til hjælp og – ifølge overleveringen - kørte de så direkte derhen. Desværre fik Sten ikke det, vi havde brug for (vi må prøve når vi kommer til Travemünde), men det gjorde Peter. På vejen tilbage besøgte en Lidl, så Sten havde købt lidt ind, blandt andet lidt brød til frokost.

Holstentor, Lübecks berømte vartegn. Bygget i 1478 efter inspiration fra byporte i Flandern

Havnen vi ligger i her i Lübeck er den relativt ny Hansa Marina. Ikke helt det samme prisniveau som vi ellers har været vandt til på kanalerne, men til gengæld med alle faciliteter og i gangafstand fra Lübecks gamle centrum. Efter frokost tog vi så til byen og så på Europäeische Hansemuseum.

En kopi af en Hanse kogge der ligger i Lübecks havn

Meget flot moderne museum, der meget fint illustrerer Hansestædernes historie. Den er utrolig detaljeret, med mange fine kort og illustrationer. Der er også meget tekst på plancher, men ikke så mange ”ting”. Jeg går på museum for at se ”gamle ting og sager” og vil hellere læse teksterne i bøger eller brochurer... men det er jo nok ikke min generation, man bygger museum til nu om stunder. På vej tilbage kom vi forbi Heiligengeist Hospital der er bygget i 1286 og er en af verdens første institutioner for fattige. Hospitalets beboere var underordnet et klosterlignende regelsæt. Indtil 1970 boede der ældre og syge. I dag er helligåndshospitalet en af byens mest besøgte bygninger. Vi kom dog kun forbi i dag. Her i marinaen er som sagt fine badefaciliteter, og dem benyttede vi os begge af, inden vi skulle ud at spise i aften. Den lokale restaurant, lige her overfor marinaen, var desværre udsolgt, men vi fandt, ikke langt herfra, en restaurant der hedder Schiffergesellschaft. Den ligger i Breite Strasse (Bredgade, - den parallelle hovedgade hedder KönigStrasse, Kongensgade). Det er et tidligere forsamlingshus for kaptajner og skippere. Bygningen har flotte trappegavle, en forgyldte vejrhane og en udsmykket Rokokko-

dør. Udsmykningen inde i restauranten bærer også et præg af dens tidligere brug. Huset blev købt som foreningshus i 1535. Et meget specielt sted og vi havde en hyggelig aften med god klassisk tysk mad med Peter og Petra (Matjes filet til mig og Sauerfleisch (begge med gode tyske bratkartoffelen med bacon).

Helligåndshospitalet (Heiligen-Geist-Hospital) i Lübeck bygget i 1286

Lørdag den 22. juni

Sten havde i går fået skrevet til Böbs værft og spurgt til om det var muligt at få masten på onsdag. Fik hurtigt bekræftende svar tilbage, så nu er de næste dage skemalagt. Søndag så til Hamburg for at besøge Alex og Sam (fra Summersong som vi mødte i Galicien og senere på Acorerne), mandag besøg af Lizie og Rodger. Tirsdag afgang til Böbs værft i Travemünde og så mast på onsdag (om alt går efter planen, men det gør det jo ikke altid). Så er der en masse ting der er faldet på plads og det bringer lidt ro over besætningen. Var så i formiddag oppe på hovedbanegården for at undersøge transportmulighederne for at komme til Hamburg i morgen. Så kørte vi os en mindre bytur. Lübeck er virkelig en dejlig by. Flotte og fint istandsatte huse, og der er brugt penge og omsorg på at restaurere gamle bygninger og facader så husene og bybilledet er virkelig flot. Var forbi byporten Holstentor, der er byens mest kendte vartegn og en del af den oprindelige bybefæstning. Porten blev bygget i 1478 efter inspiration fra byporte i Flandern. Holstentor bærer den latinske indskrift "Concordia domi foris pax" (Enighed hjemme, fred ude). På vores videre cykeltur kom vi forbi og gik ind i Lübeck Domkirke. Det

er Lübecks ældste kirke (her er fem kirker i byen). Grundstenen blev allerede lagt i 1160 af Lübecks grundlægger Henrik Løve (og der var en gylden løve centralt placeret inde i kirken). Kirken blev først opført som romansk kirke og blev 1335 en gotisk kirke med to kirkeskibe. Lübeck. Domkirken var den første store murstenskirke i Nordtyskland. Den blev svært beskadiget ved et britisk luftangreb den 29. marts 1942, hvor det ældste kendte dannebrog gik til. Mellem nogle af husene er der nogle meget smalle stræder, som åbner op indtil en gård med meget små huse. Det er reminiscenserne fra 1300-tallet, hvor man manglede boliger til arbejderne, som så fik lov til at bygge i baggårdene. Ser i dag utrolig idyllisk ud. Oprindeligt var der ikke kloakering. I 1970'erne begyndte man at restaurere dem med støtte fra stiftelser og UNESCO, og i dag er folk glade for at bo i dem, og det ser utroligt hyggeligt ud. Så tilbage til båden og holdt fri (kontor) resten af dagen.

Mandag den 24. juni

Så bliver jeg lige nød til at "bundte" dagene igen efter to dage, der har stået i det sociale livs tegn. I søndags tog vi efter planen til Hamburg for at besøge Sam og Alex.

Dejligt at se Sam og Alex igen

Dejlige unge engelske sejlere som vi mødte første gang i Galicien i 2010 og året efter på Acorerne. Cyklede til stationen, foldede cyklerne sammen, tog regionaltoget og en U-bahn, foldede cyklerne ud og cyklede det sidste stykke (og i øvrigt: 2 personer t/r €36). Fin tur! Sam og Alex har fået to børn, siden vi sidst så dem, og så er de jo flyttet fra London her til Hamburg. En af grundene var, at Sam på et job (sejlsportsjournalist) hernede var på en

introduktionstur om boligområder, priser og skolemuligheder her i byen. Han var blevet betaget, Alex' firma kunne tilbyde hende hende en stilling her, og Vups! så flyttede de. En af grundene var selvfølgelig, at det er så eksorbitant dyrt at bo i London, især institutions-pladserne er dyre, og de er virkelig faldet godt til og er glade for at bo her. Lille Olga er fire år var lidt tilbageholdende og lillebror Anatolle på to år var meget tilbageholdende. Mor (der angiveligt taler syv sprog) snakker fransk med dem og far snakker engelsk med dem og de går i en fransk skole i Tyskland, så de får nogle sproglige fordele, som de vil få meget glæde af i fremtiden. Sam og Alex lavede barbecue med dejlige salater, pølser og kylling, og til dessert gik vi ned til den lokale is-bar og fik en is. Så gik turen til lejepladsen, hvor ungerne hyggede sig med alle legeredskaberne. Herfra trådte vi cyklerne an og kørte til den nærmeste U-bahn for at tiltræde rejsen hjem. Tilbage på båden havde en stiltfærdig aften, hvor jeg kommunikerede med Lizzie om vores placering i geografien, således at kunne finde os dagen efter.

Med Roger og Lizzie i Lübecks små gader

I morges fik jeg så besked fra Lizzie og Roger at de ville komme omkring klokken tolv... og det gjorde de. Da de bankede på båden, var vi hurtigt oppe og byde dem velkommen. Det er altså dejligt at se venner igen som vi ikke har set længe. De var ved godt mod, selv om de havde solgt båden og havde købt en camper-van. De var på vej hjem fra Sverige, hvor de havde mødt en gammel ven og var kørt over Fyn ned gennem Jylland. Vi bød på frokost, og vi fik mulighed for at blive opdateret om forholdene i Sant Carles de la Rapita, hvor vi oprindeligt mødtes. Mange er der stadig, men selvfølgelig

er der nogle der har rykket sig. Efter den lur vi skal have, mødtes vi i deres camper, for at få den Gin og Tonic vi alle behøver, på nær Sten, der behøver en øl. Mente at vi skulle spise på Schiffergesellschaft endnu en gang, og det gjorde vi, og også Roger og Lizzie blev betaget af stedet. Endnu en gang fik vi dejlig mad og havde en hyggelig aften.

Torsdag den 27. juni

Havde lovet at introducere morgenbitter: Fernét Branca for Roger og Lizzie. De kom så tirsdag morgen ved nitiden fik en kop te og godt en miniature-bitter, for de skulle køre senere på dagen og vi skulle sejle. De er dog nød til at lære de skandinaviske rutiner, hvis de vil ud og sejle med os en gang. Kom af sted fra Lübeck klokken halv ti. Vidste at de gode gamle klubkammerater fra en fjern fortid i ØST René og Marianne lå i Travemünde i deres motorbåd Lady M (Nimbus 3200c). De har gjort sig mange tanker om denne bådanskaffelse, så vi var meget nysgerrige for at få den at se! Da vi nærmede os Travemünde så vi en lille gummi-båd der steamede ud mod os. Sten sagde: Det er René, der keder sig! Men nej, det var Peter, vores nye tyske ven, der lå her og var klar over at vi var på vej. Han vidste, hvor der var en ledig plads, og han viste os ind! Det er da en fantastisk hjælp at få. Var allerede inde ved Böbs værft i Travemünde klokken halv tolv og Peter, Petra, René og Marianne hjalp os med fortøjningerne. Det er godt at have nye og gamle venner i de forskellige havne.

Vores mast, rig sejl mm var ankommet og ligger her klar til at gøre Troldand til en sejlbåd igen

Nu var vi jo meget spændte på, hvordan vores mast havde det og hvordan indholdet af vores palle-kasse så ud! Sten kom hurtigt op for at melde vores ankomst og for at betale havne-

penge. De lovede at sætte vores ting ud på pladsen inden de gik klokken tre. Spiste noget frokost, fik en morfar, al den sociale aktivitet aftenen før havde trods alt trukket nogle søm ud, og så gik vi op og så på sagerne. Alt så pænt og ordentligt ud! Selv om det var varmt, meget varmt, så pakkede vi masten og bommen ud. Det gik ikke så lidt hurtigere end at pakke den ind. Også under boble-plasten, gulvtæpperne og den blå film, så masten rigtig pæn ud. Så ud til at fjernsynsantennen havde fået et gog, men det blev ordnet, så vi var ved godt mod, da vi gik over til en Gin og Tonic på Lady M. Fik en grundig forklaring af René og Marianne på, hvorfor vi ikke bare måtte sejle herfra uden at se på byen. Egentlig troede vi bare at Travemünde er en kedelig havne- og færgeby, men vi fik noget andet at vide. Godt at vi ikke har travlt! Onsdag var så dagen vi skulle have mast på igen!

Dejligt at René og Marianne var i Travemünde og super med hjælp til masten fra en rutineret sejler

Aftalen var klokken to, men Sten var ovre på kontoret for at spørge om vi kunne flytte over under mastekranen allerede her til morgen, for det ville jo gøre klargøringen lettere, for så havde vi værktøj med mere i nærheden. Det måtte vi, og det gjorde vi så. Som sædvanlig hang mine nerver uden på tøjet, men René havde sagt, at han ville give et nap med! Ikke nok med det, men han kom med morgenbrød! Sten og René gik rundt om hinanden og pludrede, Sten fik noget besked og således gik formiddagen. Klokken halv tolv kunne de meddele værftet, at vi var klar. Så kom to meget professionelle drenge og begyndte at montere masten. Hæk-stagene var ikke lange nok! Forlængelsen til forstaget var af en eller anden grund ikke blevet monteret (red. kommentar: ja, ja, ja jeg

havde kvajet mig). Det blev det så, og så passede hækstagene. Masten og bommen var på inden frokost. Tømte palle-kassen for ting, sager og sejl, og flyttede tilbage på pladsen. Var ret godt tilfredse med, at det var gået uden de store problemer, og vi fik både en morfar og et brusebad inden René og Marianne kom til Gin og Tonic hos os. Drak resten af den gin og den tonic Ragner havde haft med til os da vi var i Hannover. Var oppe i byen og spise til aften. Travemünde er en meget hyggelig sommerby med pæne huse og et fint indkøbsstrøg; håber vi når at udnytte det.

I dag har været en sådan multi-tasknings-dag, som egentlig startede rigtig effektivt! To vaske-maskiner blev vasket, der blev lavet lidt kontorarbejde, storsejlet blev sat på, men desværre blæste det for meget. Efter frokost mente vi, at tiden var kommet til at fokken skulle på. Det kom den så... indtil "blop": forsejlet faldt ned og faldet forsvandt ind i masten! Så var Sten stille meget længe! Så brummede han lidt og så kom Supermand iført blå-skinrende guld-lamé-tricot for op og ned at masten seks-syv gange med mærkelige redskaber: en tyk elastik med møtrikker på, et langt stykke ståltråd, en meget rød (meget lang) nylonline og hans uundværlige Leatherman - der blev sagt mange ting. "Nu skal jeg kun op en gang til lød det lige pludseligt". Så blev der trukket i fald, og hevet i den meget røde nylonline og faldet var ude igen. Var m e g e t glade da det lykkedes! Genuaen kom op, denne gang med den rigtige knude!

Fik os en meget enkel middag, men vi tog os en flaske rødvin og gik meget tidligt på puden.

Fredag den 28. juni

Sov rigtig godt i nat. I dag skulle vi bare gøre os helt færdige i ro og mag. Det vil sige lidt kontor, lidt indkøb og vask af dækket, Det gik stille og roligt. Vejret her er blevet lidt køligere, - mærkeligt for vi hører om hedebløge i resten af Europa. Og så afgang (for sejl) til Grossenbrode (Frihavn) i morgen tidlig med plan om at fortsætte til Nysted Søndag. Nu må vi se.

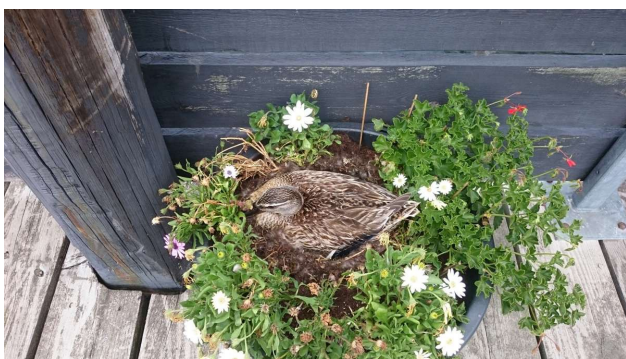
Lørdag den 29. juni

Det blev så ikke til Grossenbode! Med de vejrudsigter, der ligger foran os og udsigten til

at strande i længere tid i Grossenbrode, bestemte vi os kort efter afgangen til at bide tænderne sammen lade maskinen arbejde, sejlede forbi Grossenbode og satte kursen direkte mod Gedser. Havde lige nogle timer midt på dagen, hvor vi kunne sejle for sejl, og det var dejligt. Tog af sted klokken otte og var i Gedser klokken seks. Her er det kun vores mening at overnatte. Men stedet, hvor vi ikke har været siden ved vores 'generalprøve' i 2000 har en egen charme. Måske mest fordi vejret var så fint, varmt og stille. Lavmælt snakken rundt omkring på bådene og unge mennesker, der badede i havnen (badevandet var 21°).

Søndag den 30. juni

Kom af sted klokken halv ni. Vinden i syd-sydvest altså plat læns, så vi gik for genuaen alene. Bare 3.5-4 knob, men meget fin og afslappet tur til Nykøbing Falster, hvor vi blev modtaget af lokale sejlere, som greb vores fortøjninger og bød os velkommen.

Denne lille and rugede helt uforstyrret i en blomsterkasse på broen i Nykøbing F

Vi bød på en lille Kirch og den mente de skulle følges af en øl.... Jo vi føler os meget velkomne her og senere skulle vi da også lige smage en særlig god rom. Det er rigtig fine mennesker, der befolker denne lille motorbådsklub det minder næsten om sejlklubben Øst i gamle dage. Meget er dog forandret siden vi var her sidst i 1974; men vejret er det samme. Også dengang var vi indblæst i flere dage. Og det lader det så til, at vi også bliver denne gang. Men vi er begge glade for at vi er indeblæst her og ikke i Grosenbode eller Gedser.

Onsdag den 3. juli

Ja, så er der bygget rede i Nykøbing Falster. Der

er ikke noget der tyder på at vinden lægger sig før i slutningen af ugen, så da vi var i byen i mandags købte vi billetter til Nykøbing Falster revyen, den ser vi 'altid' når vi er blæst inde her ;-). Fik også handlet lidt i mandags, ellers er der dømt kontorarbejde. Jeg har været lidt ude af drift, da jeg to nætter i træk har haft en dundrende hovedpine og rumlemave. Konsulterede både GranDoktorPeter, der foranstaltede, at jeg tog min temperatur (38.3°) og derefter (på Peters opfordring) vores egen praktiserende læge Marie. Ingen af dem troede, at det var en sjælden form for hovedpine; nok noget der stammede fra den rumlende mave. I nat havde jeg ikke hovedpine og er i dag bare lidt mat i sokkerne og skal nok blive frisk til Nykøbing-revyen i aften

Nykøbing F revyen, her er Brexit under behandling

(efterskrift: Fantastisk revy alle pengene værd, og da vi kom tilbage hængte der en pose med fantastiske jordbær på prædikestolen, en gave fra et af klubbens bestyrelsesmedlemmer som vi har snakket en del med. Tak for det).

Son givren sagde: 'det er smagen af dansk sommer'

Lørdag den 6. juli

Jeg var blevet helt frisk fredag morgen, var kommet mig over både hovedpinen og latterkramperne efter onsdagens revy, så vi tog af sted kvart over ni i går. Det er altså fantastisk med vejrudsigterne nu om stunder! Vi vidste det ville klare op i løbet af dagen, så der var ingen grund til at tage tidligt af sted. Havde sagt til hinanden, at det på udsigterne så ud til at skulle klare op omkring klokken ni. Da vi lidt over ni sad over morgenmaden kunne vi mærke at lyset brød igennem!

Her kommer så en redaktionel kommentar: Som de vil ses af Troldands hjemmeside, har vi altid argumenteret for at bruge lokale vejrmedlinger, og vi har tidligere været glade for DMI's produkter. Af gode grunde har vi ikke brugt dem meget de seneste år, og skuffelsen har været stor da vi begyndte igen. DMI's startside leder direkte til en 'Bubber-vejrmedling', hvor fancy design synes vigtigere end brugervenlighed; DMI reklamerer selv med, at der er 'refarvede vejr-iconer i det ny lay-out'. Det er ikke umiddelbart nemt at finde frem til noget, der med fordel kan benyttes af sejlere. Jo, det kan da lade sig da gøre at finde et kort, hvor man kan få tre-dages forudsigelser for vind, regn osv; men der skal klikkes mange gange, og hvad værre er, så kan den side man får 'lavet', ikke gemmes som et direkte link, men man skal hele proceduren igennem på ny hver gang siden besøges. Og DMI's app er ikke meget bedre.

At DMI's center for Ocean og is (ocean.dmi.dk) stadig parallelt hermed også udsender 'model-animationer' med relevante oplysninger for sejlere (intet link hertil fra dmi.dk?) gør ikke forvirringen mindre og for eksempel bruges forskellige farvekoder (og her er der byttet om på de blå og de grønne nuancer???) for angivelsen af vindstyrken på de to produkter fra den samme leverandør. Det gøre ikke jo så forvirringen mindre. Ja men hvem er dog ansvarlige for dette miskmask?

Endvidere er det (synes jeg) et problem at det ikke er umiddelbart muligt finde baggrundsoplysningerne for de modelkort der præsenteres: Hvilke(n) model(ler) ligger til grund for prognosekortene, hvad er opløsningen og hvor tit opdateres prognosen?

Endelig forekommer det mig mærkeligt, at en

statsfinansieret institution ikke kan levere GRIB filer til direkte download, her i disse dage, hvor de fleste sejlere benytter en eller anden form for elektroniske søkort, hvor grib filer kan trækkes ind som overlay. Nej, gribfiler må hentes andre steder (f.eks. openskiron.org/en).

Det er trist at se, at den institution man i mange år den grad har forsvaret, er overhalet inden om af reklame-financierede sites som for eksempel Windfinder (men i øvrigt undgår man ikke reklamerne hos DMI). Her er der både er syv dages forudsigelser (gode til langtidsplanlægning) og tre-dages forudsigelser: time for time og i høj opløsning (7x7 km); dertil kommer at det er nemt at se, hvilke modeller der anvendes for de enkelte områder, samt hvornår næste opdatering finder sted. Også Windfinder leverer en app. (Android og iOS); grundversionen er gratis, mens der må betales et beskedent engangsbeløb for at få en 'superforkast'. En direkte sammenligning af forudsigelserne fra DMI og Windfinders superforecast (indrømmer, at vi har kun haft en uge, og at denne 'stikprøve' ikke er repræsentativ) falder bestemt ikke ud til DMI's fordel. Efter denne opbyggelige enetale overlades ordet igen til Rie:

Storestrømsbroen forude, vi er næsten hjemme

Kom godt af sted lidt over ni, men havde vinden ret imod så maskinen kørte på vej nordpå ud af Guldborgsund. Kom uden ventetid og efter radio opkald til brovagten, igennem klokken elleve. Ved tolvtiden kunne vi så sætte sejl i 5-7 m/s fra vest. Meget bekvemmelig sejlads, selv om den blev lige plat nok i perioder, så Sten måtte et par gange på fordækket for at sætte eller flytte stagen i genuaen. Da vi var under Storstrømsbroen ringede vi til vores venner Mick og Grete Clemmesen, som vi ved har sommerhus i Kalvehave. De var i sommerhuset,

så dem inviterede vi ned på båden til en drink. Var fremme klokken kvart over fem og det var rigtig hyggeligt at se Mick og Grete igen. Vejrudsigten for de næste dage er ikke for opmuntrende, så vi bygger rede her, og kunne derfor tage i mod en invitation til middag her i morgen aften. og som der var lovet så regner det i dag så vi har tændt for varmen!

Mik og hans elskede gravhund

Søndag den 7. juli

Ja, det blev som lovet et rigtigt møjvejr, så det var jo perfekt til en overliggerdag her i Kalvehave, hvor vi i hvert fald ikke har været i ti år. Så vi vadede lidt "down memory lane" og hyggede os over vores bøger og lidt kontorarbejde. Det var rigtig hyggeligt at spise middag hos Mick og Grete i deres sommerresidens. De havde besøg af deres fire børnebørn, alle drenge, - søde drenge. Tænk sig at begge Mick og Gretes piger Karoline og Marie har fået to drenge hver... og nu alle teen-agere. Tiden går!

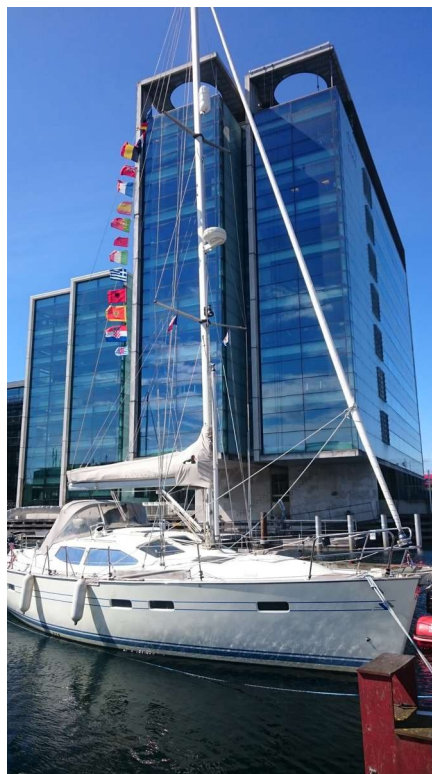
Mandag den 8. juli

Det blev en dejlig frisk tur fra Kalvehave til Kastrup. Fisk vind 6-9 m/s fra vest og nordvest, men vi kunne holde op hele vejen og gik 6,5 knob i snit. Tog fra Kalvehave klokken kvart over syv og var allerede fremme i Kastrup klokken halv tre. Så måtte vi også ind til Heller! Har ikke i meget lang tid været i en velassorteret bådudstørsforretning.... desværre havde denne velassorterede bådudstørsforretning ikke det vi skulle bruge, men jeg kom ud af forretningen med en kjole og Sten med et par polaroidsolbriller med klart læsefelt.

Tirsdag den 9. juli

Så skulle vi hjem! Lidt mærkeligt efter næsten ti år med langsigtede planer (også selv om Sten

altid siger at planer er til for at ændres), så var dette så det sidste ben. Lettede Kastrup klokken ni og sejlede ind på vores plads i Kalkbrænderihavnen klokken kvart i elleve, med alle vores 14 gæsteflag oppe. "Tirsdags-klubben" var ikke færdige med at drikke deres kaffe, så vi tog en "lille tysk- en" (kirch) op til dem. Dejligt at være hjemme!

Hjemme igen efter besøg i 14 forskellige lande

Selvfølgelig er der en masse projekter. Trolldand har været på farten i næsten ti år og nogle vedligeholdelsesprojekter er blevet skudt foran os, og dem må vi jo se at komme i gang med. Egentlig ser vi ret meget frem til at sejle i Skandinavien igen, og ikke at skulle planlægge på langt sigt. For rigtigt at føle at vi er landet vil vi på fredag deltage i den meget uformelle grill-aften, der sædvanligvis er i klubben om fredagen, hvor vi har annonceret på klubbens FaceBook-side at vi har importeret moselvin, som vi vil servere ved denne lejlighed. Nu må vi så se hvornår vi får taget os sammen til at komme hjem til Grenågade 5 st th. Dejligt at være hjemme efter en tur på 12.923 sm med 386 forskellige overnatningssteder! Nu begynder et nyt afsnit af vores liv.